

Brüssel, 29.1.2014
COM(2014) 43 final

2014/0020 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS

ELi krediidasutuste vastupanuvõimet parandavate struktuurimeetmete kohta

(EMPs kohaldatav tekst)

{SWD(2014) 30 final}

{SWD(2014) 31 final}

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

Euroopa Liit (edaspidi „liit”) ja selle liikmesriigid on alates finantskriisi algusest tege lenud finantsvaldkonna reguleerimise ja finantsjärelevalve põhjaliku läbivaatamisega.

Liit on käivitanud panganduses mitu reformi, selleks et luua turvalisem, usaldusväärsem, läbipaistvam ja vastutustundlikum finantssüsteem, mis toimib majanduse ja ühiskonna kui terviku huvides. Liidu pangandussektor püsib siiski suur nii absoluutnäitajates (42,9 triljonit eurot) kui ka suhtelistes näitajates (peaaegu 350 % liidu SKPst). Liidu suurimate pankade varade maht eraldivõetuna on laias laastus võrdne nende koduriigi SKPga või selle lähedal. Need pangad on pankrotti minemiseks ja päästmiseks endiselt liiga suured ning solveerimiseks jätkuvalt liiga kompleksed.

Sellest lähtuvalt teatas volinik Barnier 2011. aasta novembris kõrgetasemelise eksperdirühma loomisest. Kõnealusele eksperdirühmale anti volitus hinnata liidu pangandussektori struktuuri reformimise vajadust ja selle juhiks sai Soome keskpanga president Erkki Liikanen¹. 2012. aasta oktoobris esitati aruanne, kus märgitakse, et pankade restruktureerimine on vajalik väljakuulutatud reformide täiendamiseks, ning soovitatakse oma arvel kauplemise ja muu suure riskiga kauplemistegevuse kohustuslikku eraldamist muust tegevusest ja selle koondamist eraldiseisvasse pangagrupisisesesse juriidilisse isikusse. Selline eraldamine oleks kohustuslik üksnes nendele pankadele, kus tegevustel, mis tuleks eraldada, on panga äritegevuses märkimisväärne osatähtsus². 3. juulil 2013 võttis Euroopa Parlament suure hääleteenamusega vastu algatusraporti pealkirjaga „ELi pangandussektori struktuuri reformimine”³, milles väljendati heameelt selliste liidu tasandi struktuurireformimeetmete üle, millega kavatakse lahendada pankrotti minemiseks liiga suurte pankadega⁴ seotud probleeme.

Käesolev ettepanek on oluline osa liidu vastusest pankrotti minemiseks liiga suurte pankade dilemmale. Selle eesmärk on vältida liidu pangandussüsteemi juhitamatute jääkriskide realiseerumist. See piirab pankade bilansimahu kunstlikku suurenemist, eelkõige puhtalt spekulatiivseid tegevusi, vähendades seega riski, et maksumaksjad peavad pankrotti minevate pankade päästmiseks sekkuma, ning kahandades igasuguse solveerimise korral kulusid ja keerukust. See on ka oluline täiendus direktiivile, millega luuakse krediidasutuste ja investeerimisühingute maksevõime taastamise ja solveerimise raamistik (edaspidi „BRRD”)⁵.

¹ Volitused ja liikmete loetelu leiab järgmiselt aadressilt: http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/high-level_expert_group/mandate_en.pdf.

² Lisaks märgiti kõrgetasemelise eksperdirühma soovitustes, et (2) maksevõime taastamise ja solveerimise kavast sõltuvalt võib olla vajalik ka muude tegevuste eraldamine, ja soovitati muu hulgas (3) kasutada kohustuste ja nõudeõiguste teisendamist solveerimisvahendina; (4) vaadata läbi kaubeldavaid varasid ja kinnisvaraga seotud laene puuduvad kapitalinõuded ning (5) võtta meetmeid, mis tugevdavad pankade juhtimist ja kontrolli nende üle, selleks et suurendada pankade järelevalvet ja turudistsipliini.

³ Euroopa Parlament (McCarthy 2013), „ELi pangandussektori struktuuri reformimine”, 2013/2021 (INI).

⁴ Termin „pankrotti minemiseks liiga suur” hõlmab pankrotti minemiseks liiga olulisi, liiga tihedalt seotud ja liiga kompleksseid asutusi. Vt ka Euroopa Komisjon (2013b).

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv xx/xxxx/EL, millega luuakse krediidasutuste ja investeerimisühingute maksevõime taastamise ja solveerimise raamistik ning muudetakse nõukogu direktiive 77/91/EMÜ ja 82/891/EÜ, direktiive 2001/27/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ ja 2011/35/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT L--xxx

Struktuurireform ei ole seni olnud G20 kokku lepitud rahvusvahelise reformikava osa. Mitu jurisdiktsiooni maailma eri paigus on aga võtnud või teinud ettepaneku võtta meetmeid eespool nimetatud probleemidega tegelemiseks. Viimastel aastatel on reformialgatuse teinud mitu liikmesriiki (Saksamaa, Prantsusmaa, Ühendkuningriik ja Belgia). Ameerika Ühendriigid võtsid hiljuti vastu nn Volckeri eeskirja, millega keelatakse pankades oma arvel kauplemine. Lisaks on rahvusvahelised organisatsioonid kutsunud üles pidama üleilmset arutelu pankade struktuuri ja ärimudelite üle. Pidades silmas reformialgatuste rohkust kõnealuses kontekstis ja vältimaks kattuvaid või kokkusobimatuid meetmeid, mis mõjutavad rahvusvahelisel tasandil tegutsevaid panku, kutsusid G20 juhid viimasel tippkohtumisel Sankt Peterburgis finantsstabiilsuse nõukogu üles hindama piiriülest järjepidevust ja pankade struktuuri reformimise mõju üleilmsele finantsstabiilsusele. Käesolevas ettepanekus võetakse tähelepanelikult teadmiseks rahvusvahelises koostöös tehtavaid jõupingutusi ja tunnistatakse vajadust vältida õigusliku arbitraaži võimalusi.

Käesolevale ettepanekule on lisatud sellega otseselt seotud ettepanek tegeleda ühe teise finantskriiside levimist soodustava teguriga – nimelt turuosaliste, sealhulgas süsteemselt oluliste pankade seotusega, mida iseloomustavad läbipaistmatud kauplemissidemed väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute puhul. 19. märtsil 2012. aastal komisjoni esitatud varipanganduse rohelises raamatus⁶ tunnistatakse, et karmimate panganduseeskirjade tõttu võib oluline osa pangandustegevusest liikuda väljapoole tavapärasest pangandust varipanganduse valdkonda; varipangandus tähendab rohelises raamatus kasutatud määratluse järgi „krediidivahendussüsteemi, mis hõlmab tavapärase pangandussüsteemi väliseid üksusi ja tegevusalasid”⁷. 20. novembril 2012 võttis Euroopa Parlament vastu resolutsiooni varipanganduse kohta,⁸ milles toonitati vajadust tagada finantseerimisasutuste struktuuri ja tegevuse parem läbipaistvus ning seda, et järelevalveasutustel peavad olema andmed sellise varipangandustegevuse taseme kohta nagu repolepingud ja väärtpaberite laenuks andmine. 4. septembril 2013 rõhutas komisjon oma varipangandust käsitlevas teatises,⁹ et väärtpaberite kaudu finantseerimise tehingute (nt repolepingud ja väärtpaberite laenuks andmine), muude samaväärsete tehingute ja edasitagamise läbipaistvuse suurendamine on väga oluline omavahelise seotuse, ülemäärase finantsvõimenduse ja protsüklilisust soodustava käitumisega seotud riskide jälgimiseks.

Käesoleva seletuskirja ülejäänud osas piirduakse krediidiasutuste struktuurset eraldamist käsitleva ettepaneku tutvustamisega.

2. HUVITATUD ISIKUTEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

Sidusrühmadega on mitmel korral konsulteeritud. Kõrgetasemeline eksperdirühm kohtus oma volituste täitmise ajal eri sidusrühmadega ja korraldas avaliku konsultatsiooni pankade, äriklientide ning jaeklientide ja nende ühendustega¹⁰. 2012. aasta oktoobris korraldas avaliku

⁶ COM(2012) 102 final, http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/shadow/green-paper_en.pdf.

⁷ See määratlus töötati välja finantsstabiilsuse nõukogu 27. oktoobri 2011. aasta aruandes varipanganduse järelevalve ja reguleerimise tugevdamise kohta, http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_111027a.pdf.

⁸ P7_TA(2012)0427, <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2012-0427&language=EN>.

⁹ Komisjoni teatis nõukogule ja Euroopa Parlamendile, „Varipangandus – finantssektori uute riskiallikate käsitlemine”, COM(2013), 614 final.

¹⁰ Kõrgetasemelise eksperdirühma konsultatsioon seoses ELi pangandussektori struktuuri reformimisega, mai/juuni 2012; http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2012/banking_sector_en.htm. Kõrgetasemeline eksperdirühm sai 83 vastust, millest suurema osa esitasid pangad ja muud finantseerimisasutused; neile lõngesid jaekliendid ja nende ühendused ning lõpuks ärikliendid.

konsultatsiooni sidusrühmadega ka komisjon¹¹. Ka liikmesriikidega on arutletud pankade struktuuri reformimise ja liidu tasandil koordineeritud meetme võtmise vajaduse üle.

Mõju hindamise ettevalmistamise käigus korraldas komisjon 2013. aasta kevadel sidusrühmadega täiendava avaliku konsultatsiooni ja kutsus pankasid üles eri liiki struktuurireformide võimaluste mõju modelleerima¹². Saadi 500 vastust, milles rõhutati ühelt poolt pankade ja teiselt poolt tarbijate ja pangandussektoriväliste finantsasutuste erinevaid seisukohti. Väga suur osa pankadest oli struktuurse eraldamise vastu, tarbijad ja pangandussektorivälised finantsasutused olid aga valdavalt selle poolt. Teiste rühmade seisukohad olid rohkem tasakaalus.

2013. aasta märtsis loodi talitustevaheline pankade struktuuri reformimise juhtrühm, kuhu kuuluvad konkurentsi peadirektoraadi (COMP), majandus- ja rahandusküsimuste peadirektoraadi (ECFIN), tööhõive, sotsiaalküsimuste ja sotsiaalse kaasatuse peadirektoraadi (EMPL), ettevõtluse ja tööstuse peadirektoraadi (ENTR), õigusküsimuste peadirektoraadi (JUST), siseturu ja teenuste peadirektoraadi (MARKT), peasekretariaadi (SG), õigustalituse (SJ), maksunduse ja tolliliidu peadirektoraadi (TAXUD) ning Teadusuuringute Ühiskeskuse (JRC) esindajad. Juhtrühma kohtumised toimusid sama aasta märtsis, aprillis ja septembris ning juhtrühm toetas mõju hindamisega seotud tööd.

Esialgne mõjuhindamine esitati komisjoni mõjuhindamiskomiteele 2013. aasta 19. septembril ja seda arutati mõjuhindamiskomiteega 16. oktoobril. Komisjoni mõjuhindamiskomitee esitas oma parandusettepanekud 18. oktoobril 2013. Põhisoovitused olid järgmised: i) täiustada probleemi kirjeldust ja lähtestsenaariumi; ii) kirjeldada ja selgitada paremini reformimise võimalusi; iii) hinnata paremini eelistatud reformivõimaluste mõju ja näidata selgemini nende tulemuslikkust; iv) esitada paremini sidusrühmade seisukohti ja v) lisada sõnastik. Komisjoni talitused esitasid täiustatud mõjuhindangu 18. detsembril 2013 koos dokumendiga, milles selgitatakse mõjuhindamiskomiteele seda, kuidas tema soovitusi on arvesse võetud. 15. jaanuaril 2014 esitas mõjuhindamiskomitee positiivse arvamuse ja soovitusid edasisteks täiustusteks, paludes eelkõige paremini analüüsida kavandatud meetmete põhjendusi, alternatiivseid reformimise võimalusi, mõju ning sidusrühmade seisukohti seoses läbipaistvusmeetmetega, mida tutvustati alles uuesti esitatud, lõplikus mõjuhindangus. Mõjuhindamiskomitee soovitas parandada veelgi ka struktuuri reformimise võimaluste tutvustamist ning eelistatud reformivõimaluste mõju ja tulemuslikkuse hindamist. Mõjuhindangu lõplikus versioonis laiendati märkimisväärselt läbipaistvusega seotud reformimeetmete analüüsi ja käsitleti põhjalikumalt mõjuhindamiskomitee kahte muud soovitusi.

Käesoleva ettepaneku üldiste kulude ja kasu kohta võib öelda, et ettepanekuga seotud mõjuhindangu puhul kasutati kvalitatiivset analüüsi ja kvantitatiivset modelleerimist. Mõju hindamisel leiti, et kaudsed toetused on märkimisväärsed ning sõltuvad panga suuruselt ja seotuse määrast. Käesolevas ettepanekus võetakse asjakohaselt arvesse Euroopa pangandusmudelite mitmekesisusest tulenevaid selgeid eeliseid ja soovitakse samal ajal tagada, et süsteemsete riskide vältimise ja jätkusuutliku majanduskasvu rahastamise vaheline habras tasakaal säilib.

¹¹ Konsultatsioon seoses kõrgetasemelise eksperdirühma esitatud ELi pangandussektori struktuuri käsitlevate soovitustega; http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2012/hleg-banking_en.htm. Peaaegu pool 89st saadud vastusest laekus pangandussektorilt.

¹² Komisjoni konsultatsioon seoses pangandussektori struktuuri reformimisega; http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2013/banking-structural-reform/index_en.htm. Komisjoni talitustele laekus üle 500 vastuse. Need tulid pankadelt ja muudelt finantseerimisasutustelt, äriklientidelt, investoritelt, avaliku sektori asutustelt, tarbijate ühendustelt ja üksikisikutelt, kusjuures üksikisikud saatsid 439 vastust ja tarbijate ühendused 11 vastust.

3. ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

3.1. Õiguslik alus ja subsidiaarsus

Käesoleva määruse õiguslik alus on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 114 lõige 1, mis võimaldab võtta riiklike normide ühtlustamise meetmeid, mille eesmärk on siseturu rajamine ja selle tõhus toimimine.

Ühised eeskirjad pankade struktuuri kohta suurendavad liidus finantsstabiilsust, lõimivad paremini finantsturge, lihtsustavad konsolideerimisgrupi nõuetekohast solveerimist ja maksevõime taastamist, tõhustavad teenuste piiriülest pakkumist ja tegevuskoha rajamist teistes liikmesriikides, vähendavad konkurentsimoonutusi ja aitavad vältida õiguslikku arbitraaži.

Mõni liikmesriik on teinud ettepaneku oma pangandussüsteemi struktuuri reformimise meetmete võtmiseks või need vastu võtnud. Vasturääkivad riiklikud õigusaktid, milles ei taotleta samu poliitikaeesmärke viisil, mis on kooskõlas käesolevas määruses kavandatud mehhanismidega või nendega samaväärne, suurendavad kapitali liikumise ja investeerimisotsuste moonutuste tõenäosust. Ilma liidu tasandi lähenemisviisita on pangad sunnitud oma struktuuri ja tegevust kohandama lähtuvalt riigipiiridest, mis muudaks nad veelgi komplekssemaks ja suurendaks killustatust.

Vasturääkivad riiklikud õigusaktid kahjustaksid ka kõikjal siseturul kohaldatavate ühtsete eeskirjade loomisel tehtavaid jõupingutusi ning tõhusa pangandusliidu rajamist, sest need piiraksid ühtse järelevalvemehhanismi¹³ ja tulevase ühtse solveerimismehhanismi¹⁴ tulemuslikkust. Lisaks muudavad sellised õigusaktid piiriüleste asutuste juhtimise keerulisemaks ja kulukamaks.

Käesolevas määruses on kavandatud ühtlustamine liidu tasandil, mis võib kindlustada, et liidu pangagruppe, millest paljud tegutsevad mitmes liikmesriigis, reguleerib ühine struktuurinõuete raamistik, ning tagada seeläbi võrdsed tingimused, vähendada õiguslikku keerukust, aidata vältida nõuete täitmise seotud põhjendamatuid kulusid piiriülese tegevuse puhul, edendada liidu turu suuremat lõimumist ja aidata kõrvaldada õigusliku arbitraaži võimalusi.

Liikmesriik, kes on varem vastu võtnud õigusaktid, mis keelavad üksikisikute ja VKEde hoiuseid kaasavate krediidasutuste puhul tegevuse investeringutega osapoolena ja kaubeldavate varade hoidmise, võib kooskõlas siseturu toimimisse panustamise eesmärgiga taotleda komisjonilt sellise krediidasutuse vabastamist 3. peatüki („Teatavate kauplemistegevuste eraldamine”) sätete täitmisest, kelle suhtes kohaldatakse kõnealuse peatüki sätetega kooskõlas olevaid riiklike õigusakte. See võimaldaks liikmesriikidel, kellega seoses ollakse seisukohal, et nad on juba rakendanud täiesti samaväärseid meetmeid, vältida olemasolevate, kehtivate sätete kulukat kohandamist kõnealuste sätetega. Tagamaks, et riiklike õigusaktide mõju ei sea ohtu siseturu eesmärki või toimimist, peavad riiklike õigusaktide eesmärgid olema samad, mis käesolevas ettepanekus kehtestatud eesmärgid, ning riiklik õigus-, järelevalve- ja jõustamiskord peab kindlustama, et krediidasutus täidab käesoleva ettepanekuga kooskõlas olevaid õiguslikult siduvaid nõudeid.

Käesolevas ettepanekus võetakse asjakohaselt arvesse kiiresti arenevaid finantsturge, finantssektori uuendusi ning liidu õigus- ja järelevalveraamistiku arengut. Selleks et tagada tulemuslik ja järjepidev järelevalve ning ühtsete eeskirjade väljaarendamine panganduses, on

¹³ Asutatud nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määruse (EL) nr 1024/2013 (millega antakse Euroopa Keskpangale eriülesanded seoses krediidasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga) vastuvõtmisega (ELT L 287, 29.10.2013, lk 63).

¹⁴ Asutatud [ühtne solveerimismehhanism] vastuvõtmisega.

ettepaneku kohaselt tähtis roll Euroopa Pangandusjärelevalvel (EBA). Pädevad asutused konsulteerivad teatavate otsuste tegemisel EBAGA, nagu on ette nähtud käesolevas ettepanekus, ning EBA valmistab ette regulatiivsete ja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud ja esitab komisjonile aruandeid. See on eriti oluline artiklites 9, 10, 13 ja 21 kirjeldatud olukordade korral.

3.2. Proportsionaalsus

Kooskõlas ELi toimimise lepingu artiklis 5 sätestatud proportsionaalsuse põhimõttega ei või liidu meetme sisu ega vorm minna aluslepingute eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.

Kavandatud määrusega keelatakse liidu suurte krediidiasutustel ja pangagrupidel tegeleda oma arvel kauplemise ja teatavate seonduvate tegevustega.

Selliste konkreetsete eesmärkide saavutamisel nagu solveerimise lihtsustamine ning moraaliriski, huvide konfliktide ning kapitali ja vahendite väärpaigutamise vähendamine võib omandisuhete eraldamine olla struktuuri reformimise vahenditest kõige tulemuslikum. Oma arvel kauplemise keelamisest saadav võimalik kasu oleks eriti suur riskide maandamisel ning kompleksuse, seotuse ja huvide konfliktide vähendamisel. Pidades silmas raskusi, mis tulenevad oma arvel kauplemise ja muude sarnaste kauplemistegevuste, eelkõige turutegemise eristamise raskusest, toetab meetme proportsionaalsust keelatavate tegevuste kitsas määratlemine. Keelu mittekohaldamine väikeste pankade suhtes on põhjendatud, sest selle mõju nendele pankadele võib olla ebaproportsionaalne, juhul kui nad peaksid osast portfelliidest loobuma.

Kavandatud määruse kohaselt peab pädev asutus teatavad muud tegevused, nimelt turutegemise, väärtpaberistamisesse investeerimise ja selle sponsimine ning teatavate tuletisinstrumentidega kauplemise korrapäraselt läbi vaatama. On leitud, et nende tegevuste puhul on risk, et rikutakse keeldu ja tegeletakse oma arvel kauplemisega, suurim ning et nendega võivad kaasneda tuumikkrediidiasutuste ja liidu finantssüsteemi stabiilsust ohustavad riskid. Pädevale asutusele antakse õigus nõuda eraldamist. See õigus ei ole n-ö üldine abinõu, vaid pädev asutus võib ühtlustatud parameetritest lähtudes ise otsuse teha. Pädev asutus peab eraldamist nõudma ainult teatud olukorras – kui riskid ületavad ühtlustatud parameetrite abil kindlaks määratud taset. Sellist lähenemist peetakse proportsionaalseks, sest eraldamist nõutakse ainult teatavate tingimuste korral ning pärast seda, kui nende tegevuste mõju tuumikkrediidiasutuse riskiprofiilile ja käitumisele on põhjalikult uuritud.

Kavandatud määrus on suunatud suurtele krediidiasutustele ja pangagruppidele. Kuna ettepaneku põhieesmärk on tegeleda süsteemsete jääkriskidega liidu finantssüsteemis, oleks ettepaneku meetmete laiendamine kõigile krediidiasutustele ebaproportsionaalne ja sellega võiksid kaasneda põhjendamatud kulud eelkõige väiksemate krediidiasutuste jaoks.

Ette nähtud struktuurimeetmeid ei rakendata nende krediidiasutuste suhtes, kelle näitajad jäävad kavandatava määrusega ette nähtud künnistest allapoole. Liikmesriigid või pädevad asutused võivad aga otsustada rakendada samalaadseid meetmeid ka väiksemate krediidiasutuste suhtes.

Kavandatud määruses austatakse põhiõigusi ja järgitakse Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga tunnustatud põhimõtteid, eelkõige õigust isikuandmete kaitsele, ettevõtlusvabadust ning õigust omandile, tõhusale õiguskaitsevahendile ja õiglasele kohtulikule arutamisele, ja seda tuleb rakendada kooskõlas kõnealuste õiguste ja põhimõtetega.

3.3. Ettepaneku üksikasjalik selgitus

Selles jaotises antakse lühike ülevaade määruse peamistest osadest.

3.3.1. Struktuurse eraldamise eesmärgid ja reguleerimisese

Kavandatud määruse eesmärk on liidus finantsstabiilsuse tugevdamine suurte pankade struktuuri reformimise kaudu ja sellega täiendatakse seega liidu tasandil juba elluviidud finantssektori reguleerimise reforme. Artiklis 1 sätestatakse reformi aluseks olevad sihid ja eesmärgid.

Artikliga 2 nähakse ette reguleerimisese, milleks on pankrotti minemiseks liiga suurte pankade struktuuri muutmise eeskirjade kehtestamine, sätestades oma arvel kauplemise keelu ja teatavate kauplemistegevuste võimaliku eraldamise.

3.3.2. Reguleerimisala

Artiklis 3 märgitakse, et kavandatud määrust kohaldatakse nende pankade suhtes, kes vastavad teatavatele kriteeriumidele ja ületavad teatavaid künniseid.

- (1) Nõudeid kohaldatakse Euroopa pankade suhtes, kes on ülemaailmselt süsteemselt olulised.
- (2) Nõudeid kohaldatakse ka nende pankade suhtes, kellel on kolm aastat järjest a) varade koguväärtus suurem kui 30 miljardit eurot¹⁵ ning b) kaubeldavate varade ja kohustuste kogumaht suurem kui 70 miljardit eurot või moodustab panga varade koguväärtusest 10 %.

Artiklites 22 ja 23 täpsustatakse, kuidas kauplemistegevusi arvutada (seoses pädeva asutuse analüüsiga, mis võib tuua kaasa tegevuste eraldamise krediidasutusest). Kuna pankade struktuuri reformimine keskendub pangandustegevusele, märgitakse artikli 23 lõikes 2, et finantskonglomeraatide puhul ei tule võtta arvesse kindlustusandjaid ja mittefinantsettevõtjaid.

Kavandatavat määrust kohaldatakse liidu krediidasutuste ja nende liidus tegutsevate ematettevõtjate, tütarettevõtjate ja filiaalide (ka kolmandates riikides) suhtes. Seda kohaldatakse ka kolmandates riikides asutatud pankade liidus tegutsevate filiaalide ja tütarettevõtjate suhtes. Selline lai territoriaalne kohaldamisala on põhjendatud, et tagada võrdsed võimalused ja vältida tegevuste üleviimist liidust väljapoole nõuetest kõrvalehoidmise eesmärgil. Liidu pankade välismaal tegutsevad tütarettevõtjad ja välismaiste pankade ELis tegutsevad filiaalid võib aga nõuete täitmisest vabastada, kui nende suhtes kohaldatakse samaväärseid eraldamist käsitlevaid eeskirju (artiklid 4 ja 27). Artikli 4 lõikes 2 on ette nähtud veel üks võimalik erand: järelevalveasutustele on antud õigus vabastada eraldamise nõude täitmisest selliste konsolideerimisgruppide välismaised tütarettevõtjad, kellel on autonoomne geograafiline detsentraliseeritud struktuur ja kes järgivad solveerimisel nn MPE-strateegiat (*Multiple Point of Entry*).

Kui eraldamise nõuet kohaldatakse terves üleilmses konsolideerimisgrupis, olenemata geograafilisest asukohast, kõrvaldatakse võimalus, et pangad viivad teatavad tegevused liidust väljapoole ja hoiduvad niiviisi eraldamise nõude täitmisest kõrvale. Täiendades laia territoriaalset ulatust kolmandaid riike hõlmava samaväärsuskorraga, leevendatakse kolmandate riikide jurisdiktsioonide võimalikku muret seoses eksterritoriaalsusega. Nõudes, et välismaised pangad hoiavad oma tegevused liidus lahus, tagatakse ka võrdsed tingimused siseturul ja minimeeritakse seega kõlvalu konkurentsi risk.

3.3.3. Oma arvel kauplemise keelustamine (2. peatükk)

Kavandatud määruse artikli 6 lõikes 1 sätestatakse, et krediidasutus ja sama konsolideerimisgrupi üksused ei tohi tegeleda oma arvel finantsinstrumentide ja kaupadega

¹⁵ See on künnis oluliste krediidasutuste puhul, millest on juttu määruses (EL) nr 1024/2013.

kauplemisega. Konkreetse pangandustegevuse kohta on liidu tasandil vähe järjepidevaid andmeid, kuid kättesaadavad andmed viitavad sellele, et oma arvel kauplemise osatähtsus pankade bilansis on piiratud¹⁶. Samad andmed rõhutavad aga, et selline kauplemine oli oluline enne kriisi ja reguleeriva sekkumiseta ei saa välistada, et oma arvel kauplemine tulevikus uuesti suurenema ei hakka.

Oma arvel kauplemist on raske määratleda ja turutegemisest eristada. Vastavalt artikli 5 lõikele 4, milles esitatakse oma arvel kauplemise kitsas määratlus, keelatakse ära üksuste, osakondade, talituste või üksikute kauplejate tegevus, mis keskendub konkreetselt positsioonide võtmisele endale kasumi teenimiseks ja ei ole kuidagi seotud klientidega või üksuse riskide maandamisega.

Artikli 6 lõikes 2 selgitatakse, et kui artiklite 3 ja 4 kohaselt kavandatava määrase reguleerimisalasse kuuluvatel krediidasutustel on rahavoogude juhtimise eesmärgil rahaturuinstrumentide müümiseks ja ostmiseks eristruktuurid, keeld nende suhtes ei kehti. Keeld ei puuduta ka kauplemist liidu riigivõlakirjadega (artikli 6 lõike 2 punkt a), selleks et vältida võimalikke negatiivseid tagajärgi nendel olulistel turgudel. See erand peegeldab erandit, mis kehtestati riigivõlakirjadega kauplemisele seoses tegevuste hindamisega (artikli 8 lõige 2).

Kuigi oma arvel kauplemise keeld võiks põhimõtteliselt laieneda kõikidele pankadele, tehakse ettepanek kohaldada seda üksnes artiklis 3 osutatud pankade suhtes. Selleks et vältida pankade keelust kõrvalehoidmist näiteks riskifondide omamise või neisse investeerimise kaudu, sätestatakse artikli 6 lõike 1 punktis b, et pangad, kelles suhtes kohaldatakse oma arvel kauplemise keeldu, ei tohi investeerida riskifondidesse – või oma arvel kauplemisega tegelevatesse või riskifonde sponsivateks üksustesse – või omada riskifondide või kõnealuste üksuste osakuid (või nendega seotud sertifikaate/tuletisinstrumente). Finantsvõimenduse ja kinniste fondide – peamiselt börsivälistes ettevõtetes investeerivad fondid, riskikapitalifondid ja sotsiaalse ettevõtluse fondid – suhtes kõnealust keeldu ei kohaldata, kuna nad toetavad reaalmajanduse rahastamist (artikli 6 lõige 3). Need krediidasutused, keda need keelud puudutavad, saavad pangandus-/hoidmisteenusid riskifondidele edasi pakkuda.

3.3.4. Teatavate kauplemistegevuste võimalik eraldamine (3. peatükk)

Pangad tegelevad mitmesuguste muude kauplemis- ja investeerimispanchandustegevustega, mis hõlmavad turutegemist, riskikapitalifondidele ja börsivälistes ettevõtetes investeerivatele fondidele laenude andmist, samuti riskantsesse väärt-paberistamisesse investeerimist ja selle sponsimist, tuletisinstrumentide müüki ja nendega kauplemist jms. Pangagrupidel lubatakse pädeva asutuse nõusoleku korral jätkata kõnealuste muude tegevustega tegelemist, kuid pädevale asutusele jääb kohustus kauplemistegevused läbi vaadata ja ta võib teatavate parameetrite ületamise korral mõned tegevuste alaliigid (turutegemine, riskantne väärt-paberistamine, kompleksed tuletisinstrumentid) eraldada (ja on teatavatel tingimustel kohustatud seda tegema). Eesmärk on vältida riski, et pangad hoiavad artiklis 6 sätestatud keelust kõrvale, tegeledes varjatud oma arvel kauplemisega, ja et lubatud kauplemistegevused muutuvad liiga olulisteks või on liiga suure finantsvõimendusega. Kavandatud määrase peamine põhimõte on see, et hoiuseid kaasavad pangagruppide üksused saavad nende tegevustega tegeleda üksnes seni, kuni pädev asutus ei otsusta, et nendega tuleb tegeleda eraldiseisvas kauplemisüksuses.

3.3.4.1. Eraldatavad tegevused

Artiklis 8 esitatakse kauplemistegevuste lai määratlus – märgitakse, et tegemist on muude tegevustega kui näiteks hoiusekindlustuseks sobivate hoiuste kaasamine, laenuandmine,

¹⁶ Vt mõjuhinnangu lisa 6.

jaemakseteenused ja mitu muud tegevust. Artikli 8 lõikes 2 sätestatakse, et läbivaatamise kohustus ja eraldamise õigus ei kehti liidu riigivõlakirjade puhul. See erand on kooskõlas praeguse 0 %-lise riskikaaluga kapitalinõuete määruuses ja direktiivis¹⁷ (CRR ja CRD IV). Artikli 8 lõikes 3 märgitakse aga, et komisjon võib delegeeritud õigusaktidega laiendada erandit liiduväliste riigivõlakirjadele, kui need vastavad teatavatele tingimustele.

3.3.4.2. Tegevuste läbivaatamise kohustus

Kavandatud määrusega kohustatakse pädevat asutust vaatama kauplemistegevused läbi künniseid ületavate pankade puhul – eelkõige kolm tegevust, mis on kas oma arvel kauplemisele eriti lähedased ja mille puhul võib seega esineda varjatut oma arvel kauplemist (turutegemine) või millel oli finantskriisis tähtis osa (nt riskantsesse väärtpaberistamisesse investeerimine ja selle sponsimine ning tuletisinstrumentidega (v.a konkreetselt mõistliku riskijuhtimise eesmärgil lubatud tuletisinstrumentid) kauplemine). Pädevad asutused hindavad kõnealuseid tegevusi, lähtudes teatavatest parameetritest, mida kohandatakse järelevalvelaseid andmeid kasutades. Parameetrid näitavad suhtelist suurus, finantsvõimendust, komplekssust, kasumlikkust, seonduvat tururiski ja seotust (artikli 9 lõige 2). Tagamaks, et parameetreid mõõdetakse ja kohaldatakse ühtselt, tehakse artikli 9 lõikes 4 EBA-le ülesandeks komisjoni poolt vastu võetava siduva rakendusliku tehnilise standardi väljatöötamine.

3.3.4.3. Eraldamise õigus

Artikli 10 lõikes 1 sätestatakse, et pädev asutus peab eraldamist nõudma juhul, kui panga kauplemistegevus (turutegemine, riskantsesse väärtpaberistamisesse investeerimine ja selle sponsimine, teatavate tuletisinstrumentidega kauplemine) ja seonduvad riskid ületavad teatavaid piirmääri ja vastavad teatavatele parameetritega seotud tingimustele. Kui pädev asutus on rahul sellega, kuidas pank tõestab, et kõnealused tegevused ei sea ohtu liidu finantsstabiilsust, võib ta kavandatud määruse eesmärke arvesse võttes eraldamist mitte nõuda.

Artikli 10 lõikes 2 sätestatakse, et kui pädev asutus leiab, et teatav kauplemistegevus ohustab panga või liidu finantsstabiilsust, võib ta kavandatud määruse eesmärke arvestades nõuda asjaomase tegevuse eraldamist.

Pädev asutus peaks enne artiklis 10 osutatud otsuste tegemist konsulteerima EBAga ja teavitama EBAt oma lõplikust otsusest.

Artikli 10 lõikega 5 antakse komisjonile õigus võtta vastu delegeeritud õigusakt, milles täpsustatakse tase, mida parameetrid ei tohi ületada, ning eraldamise tingimused, sealhulgas nende parameetrite arv, mis peavad künnisest suuremad olema selleks, et eraldamist saaks kohaldada. Lisaks antakse komisjonile õigus kriteeriumide loetelust lähtuvalt täpsustada, millist liiki väärtpaberistamine ei ohusta finantsstabiilsust ja millega tuumikkrediidiasutus võib seega tegeleda.

3.3.4.4. Pankade riskide juhtimine (rahavoogude juhtimine)

Artikli 11 lõikes 1 selgitatakse, et eraldamise korral võib hoiuseid kaasav pank endiselt oma riske juhtida. Kuna rahavoogude juhtimine võib aga tuua kaasa oma arvel kauplemise ja

¹⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 575/2013/EL krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta, ELT L 176, 27.6.2013, lk 1; Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ, ELT L 176, 27.6.2013, lk 338.

likviidsuse juhtimine hõlmab teatavate spekulatiivsete positsioonide võtmist, peaks see olema seotud teatavate kaitsemeetmetega.

3.3.4.5. Klientidele riskijuhtimisteenuste pakkumine

Artiklis 12 täpsustatakse, et tuumikkrediidiasutus võib jätkuvalt müüa finants- ja pangandussektorivälistele klientidele teatavaid riskijuhtimistooteid (st tuletisinstrumentid). Tuletisinstrumentide müümine klientidele avab panga aga rohkematele riskidele, mis võib muuta tema solveerimise keerulisemaks, mistõttu kohaldatakse selle suhtes erinevas ulatuses kaitsemeetmeid ja kontrolli. Märgitakse, et kõnealuste riskidega tegelemiseks võib tuumikkrediidiasutus müüa oma finantssektorivälistele klientidele, kindlustusandjatele ja tööandjapensioni kogumisasutustele keskse vastaspoolega kliirimiseks kõlblikke intressi-, valuuta-, krediidi-, saastekvoodi- ja kaubatuletisinstrumente, kuid üksnes selleks, et maandada intressi-, valuuta-, krediidi-, kauba- ja saastekvoodiriske, ning juhul kui kaasnev positsioonirisk ei ületa teatavat taset. Teatavate tuletisinstrumentide tunnustamine julgustab panku veelgi tuletisinstrumente standardima ja on seega kooskõlas Euroopa turu infrastruktuuri määruse poliitikaeesmärkidega¹⁸.

3.3.4.6. Kauplemistegevuste eraldamise eeskirjad

Kui pädevad asutused nõuavad eespool nimetatud tegevuste eraldamist ja need tegevused jäävad pangagrupi sisse, tuleks need viia üle eraldiseisvasse juriidilisse isikusse (kauplemisüksus). Selle juriidilise isiku õiguslikke, majanduslikke ning juhtimise ja tegevusega seotud sidemeid ülejäänud konsolideerimisgrupiga tuleks tulemusliku eraldamise tagamiseks piirata. Artikli 13 lõikes 3 sätestatakse, et eraldamise korral tuleb konsolideerimisgrupp korraldada ümber ühtlikeks funktsionaalseteks allkonsolideerimisgruppideks, mis koosnevad ühelt poolt tuumikkrediidiasutustest ja teiselt poolt kauplemisüksustest. Kavandatud määruse artikli 13 lõigetes 5–13 sätestatakse tingimused, mida kohaldatakse selleks, et tagada õiguslike ja majanduslike aspektide ning juhtimise ja tegevuste kindel eraldamine. Eraldamise järel peaks nimetatud artiklites kirjeldatud usaldatavusnõudeid kohaldama allkonsolideerimisgruppide suhtes individuaalselt või allkonsolideeritud alusel.

Artikli 13 lõikes 11 sätestatakse kapitalinõuete määruse erandid, mis on seotud teatavatest nõuetest loobumisega eesmärgiga tagada, et usaldatavusnõudeid (omavahendid, likviidsus ja avalikustamine) kohaldatakse allkonsolideerimisgruppide suhtes allkonsolideeritud alusel. Konsolideerimisgrupid, keda loetakse vastastikusteks seltsideks, ühistuteks, hoiuasutusteks või muudeks samalaadseteks asutusteks, tegelevad riskantse kauplemistegevusega ning seetõttu kohaldatakse käesoleva määruse nõudeid ka nende suhtes. Nendel asutustel on aga väga eriline omandi- ja majandusstruktuur ning oluline roll kohaliku ja piirkondliku majanduse rahastamisel. Eraldamisega seotud teatavate nõuete kehtestamise tõttu võib olla vaja kõnealuste üksuste struktuuri põhjalikult muuta. Kui üksused peaksid oma identiteeti täielikult muutma, võib see olla kasuga võrreldes ebaproportsionaalne. Seega, kui pädev asutus leiab, et kauplemisüksuse kapitaliinstrumentide või hääleõiguste hoidmine on konsolideerimisgrupi toimimiseks hädavajalik ja et asjaomaste riskide asjakohaseks maandamiseks on võetud piisavaid meetmeid, võib ta otsustada, et tuumikkrediidiasutus, kes täidab määruse (EL) nr 575/2013 artikli 49 lõike 3 punktide a või b nõudeid, võib selliseid kapitaliinstrumente või hääleõigusi hoida.

Tuumikkrediidiasutuse ja kauplemisüksuse majandusliku eraldamise oluline osa on ka riskide kontsentreerumise piirangud. Vastavad eeskirjad sätestatakse artiklites 14–17. Need eeskirjad käsitlevad suurte grupisiseste ja -väliste, üksikute ja koondunud riskide piirmääri.

¹⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 648/2012, 4. juuli 2012 (ELT L 201, 27.7.2012, lk 1).

3.3.4.7. Eraldamise kava

Enne tegevuste reaalsel eraldamist peavad asjaomased pangad esitama pädevatele asutustele eraldamiskava. Artikliga 18 nähakse ette, et pädev asutus peaks kava heaks kiitma ja et ta võib vajaduse korral nõuda kava muutmist või koostada ise eraldamiskava, kui asjaomane pank ei ole meetmeid võtnud.

3.3.4.8. Pädevate asutuste ja solveerimisasutuste vaheline koostöö

BRRDga on ette nähtud, et solveerimisasutused võivad solveerimise kavandamise käigus nõuda, et pangad muudaksid oma struktuuri (nt õiguslikku või organisatsioonilist struktuuri), juhul kui solveerimisasutus usub, et see on tulemusliku solveerimise takistuste kõrvaldamiseks vajalik. Kuigi kavandatud määrusega täidetakse laiemaid eesmärke kui ainult solveerimine, on vajalik tagada, et asjaomased ametiasutused teevad omavahel koostööd. Artiklis 19 märgitakse sellega seoses, et kui pädev asutus otsustab eraldamist nõuda, peab ta teavitama sellest solveerimisasutusi (artikli 19 lõige 1) ja võtma arvesse kõiki solveeritavuse hindamisi, mille teostamine on solveerimisasutustel pooleli või mille nad on juba varem teostanud vastavalt BRRD artiklitele 13 ja 13a. Solveerimisasutus peab solveeritavuse hindamisel võtma arvesse aga pädeva asutuse eraldamisotsust käsitlevat teadet.

3.3.4.9. Kauplemisüksusele keelatud tegevused

Artiklis 20 sätestatakse, et kauplemisüksus ei või teatavate tegevustega tegeleda. Nende tegevuste hulka kuuluvad hoiuste tagamise skeemide raames kaitstavate hoiuste kaasamine ja jaemakseteenuste pakkumine, mis on määratletud makseteenuste direktiivis¹⁹.

3.3.4.10. Erand

Kuigi kavandatud määruses kehtestatakse siseturul pankade struktuuri reformimise sihtide, eesmärkide ja vahendite ühtsed eeskirjad, nähakse artikliga 21 ette võimalus teha 3. peatükis sätestatud eraldamise nõuetest erand selliste krediidasutuste suhtes, kelle suhtes kohaldatakse riiklike õigusakte, mille toime on määruse 3. peatüki toimega samaväärne. Komisjon teeb erandi asjaomase liikmesriigi taotlusel pärast seda, kui liikmesriik on saanud positiivse arvamuse sellelt pädevalt asutuselt, kes vastutab erandi taotlusega hõlmatud pankade järelevalve eest. Selleks et erandit oleks võimalik teha, peavad riiklikud esmased õigusaktid olema vastu võetud enne 2014. aasta 29. jaanuari ja vastama artikli 21 lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele. See tähendab, et riiklike õigusaktide eesmärk, reguleerimisala ning hoiuseid kaasava üksuse õiguslikku, majanduslikku ja juhtimisega seotud eraldamist käsitlevad sätted peavad olemas kavandatud määruses sätestatuga sarnased.

3.3.5. Nõuete järgimine: üksused ja pädevad asutused (5. peatükk)

Suurem osa artikliga 3 hõlmatud pankadest tegutseb mitmes riigis nii filiaalide kui ka tütarettevõtjate kaudu. Nende üle teevad järelevalvet mitu erinevat asutust nii koduriigis (emaettevõtja ja tütarettevõtjad eri liikmesriikides) kui ka asukohariigis (filiaalid). Selleks et tagada tulemuslik ja tõhus struktuurireformi elluviimine konsolideerimisgrupi tasandil, antakse artikliga 26 struktuurse eraldamise kohta lõpliku otsuse tegemise õigus konsolideerimisgrupi eest vastutavale juhtivale järelevalveasutusele. Selline lähenemisviis valiti ka mõnes riiklikus reformiettepanekus. Juhtiv järelevalveasutus peaks enne mis tahes otsuse tegemist konsulteerima konsolideerimisgrupi oluliste tütarettevõtjate asukohariigi järelevalveasutusega.

¹⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. novembri 2007. aasta direktiiv makseteenuste kohta siseturul (ELT L 319, 5.12.2007, lk 1–36).

3.3.6. *Suhted kolmandate riikidega (6. peatükk)*

Artiklis 27 nähakse ette selliste delegeeritud õigusaktide vastuvõtmine, millega tunnustatakse teatavate tingimuste täitmise korral kolmandate riikide struktuurireformide samaväärsust.

3.3.7. *Halduskaristused ja -meetmed (7. peatükk)*

7. peatükk kajastab finantsteenuste sektori praegust karistuste ja meetmetega seotud horisontaalset poliitikat. Selles määratakse kindlaks ühine lähenemisviis kavandatava määruse põhilistele rikkumistele ja sätestatakse halduskaristused ja -meetmed, mida pädevad asutused peaksid saama põhiliste rikkumiste korral rakendada.

3.3.8. *Aruandlus ja läbivaatamine (8. peatükk)*

Käesoleva ettepaneku vastuvõtmine tooks kaasa esimese struktuurse eraldamise eeskirjade kogumi, mida kohaldataks liidu tasandil pankade suhtes. Seetõttu on oluline hinnata, kas eespool kirjeldatud eeskirjad on osutunud tulemuslikuks ja tõhusaks struktuurireformi sihtide ja eesmärkide saavutamise viisiks. Viimases peatükis antakse sellel põhjusel ülevaade mitmest valdkonnast, mille raamistiku kavatab komisjon läbi vaadata nii üldisest kui ka kitsamast vaatenurgast (artikkel 34). Läbivaatamistel keskendutakse näiteks piirmäärade kohaldamisele, artiklis 6 ette nähtud keelu kohaldamisele ja tulemuslikkusele, läbivaadatavate tegevuste ulatusele ning parameetrite sobivusele ja kohaldamisele.

3.3.9. *Ajakava*

Järgnevalt on esitatud käesoleva ettepaneku põhisätete vastuvõtmise ja rakendamise seotud peamised kuupäevad, eeldusel et Euroopa Parlament ja nõukogu võtavad määruse lõpliku teksti vastu hiljemalt 2015. aasta juunis:

- komisjon võtab põhisätete rakendamiseks vajalikud delegeeritud õigusaktid vastu hiljemalt 1. jaanuaril 2016;
- määrusega hõlmatud ja nõuete täitmisest vabastatud pankade loetelu avaldatakse 1. juulil 2016 ja seejärel kord aastas;
- oma arvel kauplemise keeld jõustub 1. jaanuaril 2017;
- kauplemistegevuste eraldamist krediidasutustest käsitlevad sätted jõustuvad 1. juulil 2018.

4. MÕJU EELARVELE

Ettepaneku finantsmõju ja mõju eelarvele on esitatud ettepanekule lisatud finantsselgituses.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS

ELi krediitiasutuste vastupanuvõimet parandavate struktuurimeetmete kohta

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,
võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,
võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,
olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,
võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust²⁰, võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust²¹,
pärast konsulteerimist Euroopa andmekaitseinspektoriga²²,
toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt
ning arvestades järgmist:

- (1) Liidu finantsüsteemi kuulub rohkem kui 8000 erineva suurusega, organisatsioonistruktuuriga ja ärimudeliga panka, millest vähesed tegutsevad kõiki tegevusi hõlmavate suurte pangagruppidena. Kõnealused grupid koosnevad komplekssest juriidiliste isikute ja grupisiseste suhete võrgustikust. Nad on omavahel väga tihedalt seotud pankadevahelise laenuvõtmise ja -andmise ning tuletisinstrumentide turgude kaudu. Kõnealuste suurte pankade võimaliku maksejõuetuse mõju võib olla väga laialdane ja oluline.
- (2) Finantskriis on toonud esile liidu pankade omavahelise seotuse ja sellest tuleneva ohu finantsüsteemile. Selle tulemusel on solveerimine olnud seni keeruline, hõlmanud maksevõimetute üksuste asemel pangagruppe tervikuna ja tuginenud märkimisväärselt avaliku sektori toetusele.
- (3) Alates finantskriisi algusest on liit ja liikmesriigid tegelenud pankade reguleerimise ja järelevalve põhjaliku läbivaatamisega, sealhulgas astunud esimesi samme pangandusliidu loomise suunas. Võttes arvesse finantskriisi ulatust ja vajadust tagada kõikide pankade solveeritavus, oli vaja hinnata, kas kõige suuremate ja komplekssemate pankade maksejõuetuse tõenäosuse ja mõju vähendamiseks tuleb võtta täiendavaid meetmeid. Selleks loodi kõrgetasemeline eksperdirühm, mille juhiks sai Erkki Liikanen. Kõrgetasemeline eksperdirühm soovitas muuta kõige suurematele ja komplekssematele pankadele kohustuslikuks oma arvel kauplemise ja muu suure

²⁰ ELT C , , lk .

²¹ ELT C [...], [...], lk [...].

²² ELT C [...], [...], lk [...].

riskiga kauplemistegevuse eraldamise ning nende tegevuste koondamise eraldiseisvasse pangagrupisisesse juriidilisse isikusse.

- (4) Käimasolevad pangandussektori regulatiivsed reformid aitavad märkimisväärselt suurendada nii üksikute pankade kui ka kogu pangandussektori vastupanuvõimet. Piiratud hulk suurimaid ja komplekssemaid liidu pangagruppe on jätkuvalt siiski pankrotti minemiseks ja päästmiseks liiga suured ning juhtimiseks, järelevalve teostamiseks ja solveerimiseks liiga kompleksed. Seepärast on struktuurireform oluline täiendus muudele regulatiivsetele algatustele ja meetmetele, kuna see aitab otseselt piirata grupisisesest keerukust, grupisisesid toetusi ja ülemääraste riskide võtmise stiimuleid. Mitmed liikmesriigid on võtnud või kavatsevad võtta meetmeid struktuurireformi läbiviimiseks oma pangandussüsteemis.
- (5) Euroopa Parlament kutsus 3. juulil 2013 komisjoni üles töötama välja põhimõtetel põhinevat lähenemisviisi Euroopa pangandussektori struktuurireformiks.
- (6) Käesoleva määruse õiguslik alus on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 114 lõige 1, mis võimaldab võtta riiklike normide ühtlustamise meetmeid, mille eesmärk on siseturu rajamine ja selle tõhus toimimine.
- (7) Ebaühtsed riiklikud õigusaktid, mis ei järgi samu poliitikaeesmärke viisil, mis on kooskõlas ja samaväärne käesolevas määruses kavandatud mehhanismidega, võivad negatiivselt mõjutada turuosaliste otsuseid kapitali liikumise kohta, kuna erinevad ja ebaühtsed eeskirjad ja tavad võivad märkimisväärselt suurendada piiriüleselt tegutsevate krediidasutuste tegevuskulusid ning seeläbi tuua kaasa ressursside ja kapitali ebatõhusama paigutamise võrreldes olukorraga, kus kapitali liikumise suhtes kohaldatakse sarnaseid ja ühtseid eeskirju. Samal põhjusel mõjutaksid erinevad ja ebaühtsed eeskirjad ka turuosaliste otsuseid seoses sellega, kus ja kuidas piiriüleseid finantsteenuseid pakkuda. Erinevad ja ebaühtsed eeskirjad võivad ka tahtmatult soodustada geograafilist arbitraaži. Kapitali liikumine ja piiriüleste teenuste osutamine on liidu siseturu nõuetekohase toimimise põhielemendid. Ilma kogu liitu hõlmava lähenemisviisita on krediidasutused sunnitud kohandama oma struktuuri ja tegevust lähtuvalt riigipiiridest, mis muudaks nad veelgi komplekssemaks ja suurendaks siseturu killustatust.
- (8) Samuti pärsivad ebaühtsed riiklikud õigusaktid kogu siseturul kohaldatavate ühtsete eeskirjade loomisel tehtavaid jõupingutusi. Sellised suundumused piiraksid ka ühtse järelevalvemehhanismi²³ tulemuslikkust, kuna Euroopa Keskpank peaks enda järelevalve all olevate krediidasutuste suhtes kohaldama erinevaid ja ebaühtseid õigusakte, mis suurendaks järelevalve kulusid ja muudaks selle keerulisemaks. Ebaühtsed õigusaktid muudaksid ka keerulisemaks ja kulukamaks piiriüleste krediidasutuste juhtimise, eelkõige seoses erinevate ja ebaühtsete eeskirjade järgimisega. Samuti tuleks ühtse solveerimismehhanismi²⁴ raames solveerida krediidasutusi, kelle suhtes võidakse seoses organisatsiooni- ja toimimisstruktuuriga kohaldada erinevaid riiklikke nõudeid.
- (9) Ühtlustamine liidu tasandil saaks tagada, et liidu pangagruppe, millest paljud tegutsevad mitmes liikmesriigis, reguleerib ühine struktuurinõuete raamistik, ning hoida seeläbi ära konkurentsimoonusi, vähendada õiguslikku keerukust, vältida

²³ Kehtestatud nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määrusega (EL) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Keskpangale eriülesanded seoses krediidasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga, ELT L 287, 29.10.2013, lk 63.

²⁴ Kehtestatud [SRM] määrusega.

nõuete täitmisega seotud põhjendamatuid kulusid piiriülese tegevuse puhul, edendada liidu turu suuremat lõimumist ja aidata kõrvaldada õigusliku arbitraaži võimalusi.

- (10) Kooskõlas eesmärgiga edendada siseturu toimimist peaks olema võimalik teha krediitiasutusele erand teatava kauplemistegevuse eraldamist käsitlevatest sätetest, kui liikmesriik on enne 29. jaanuari 2014 vastu võtnud riiklikud esmased õigusaktid (sealhulgas seejärel vastu võetud teisesed õigusaktid), millega keelatakse krediitiasutustel, kes kaasavad üksikisikutelt ning väikestelt ja keskmise suurusega ettevõtjatelt (VKEd) hoivuseid, tegeleda investeringutega osapoolena või hoida kaubeldavaid varasid. Seepärast peaks liikmesriikidel olema õigus taotleda komisjonilt erandi tegemist teatava kauplemistegevuse eraldamist käsitlevatest sätetest krediitiasutuse puhul, kelle suhtes kohaldatakse kõnealuste sätetega kooskõlas olevaid riiklikke õigusakte. Sellest tulenevalt ei peaks liikmesriigid, kes juba kohaldavad esmaseid õigusakte, mille mõju on samaväärne ja kooskõlas käesoleva määrusega, kehtivaid tõhusaid sätteid vastavusse viima. Tagamaks, et kõnealuste riiklike õigusaktide ja hilisemate rakendusmeetmete mõju ei seaks ohtu siseturu eesmärki ega toimimist, peab kõnealuste riiklike õigusaktide ning nendega seotud järelevalve- ja jõustamiskorra eesmärk tagama, et üksikisikutelt ja VKEdelt kõlblikke hoivuseid kaasavad krediitiasutused täidavad õiguslikult siduvaid nõudeid, mis on samaväärsed ja kooskõlas käesoleva määruse sätetega. Sellise krediitiasutuse üle järelevalvet teostav pädev asutus, kelle suhtes kohaldatakse asjaomaseid riiklikke õigusakte, peaks vastutama eranditaotlusele lisatava arvamuse esitamise eest.
- (11) Vastavalt nõukogu määruse (EL) nr 1024/2013²⁵ artikli 4 lõike 1 punktile i on EKP-le antud ülesanne teostada järelevalvet seoses struktuursete muudatustega, mida krediitiasutused peavad tegema, et vältida finantsstressi või raskustesse sattumist, kui sellise järelevalve teostamine on liidu õiguses pädevate asutuste jaoks selgesõnaliselt ettenähtud.
- (12) Käesoleva määrusega kavatakse piirata ülemääraste riskide võtmist ja bilansimahu kiiret kasvu, hõlbustada solveerimist ja seiret, vähendada huvide konflikte ja konkurentsimoonutusi ning hoida ära kapitali väärpaigutamist. Samuti soovitakse sellega hoida ära, et avaliku sektori turvaabinõusid väärivate tegevustega tegelevad krediitiasutused ja investeerimisühingud saaksid muust tegevusest tulenevat kahju. Seepärast peaksid asjakohased eeskirjad aitama pankadel keskenduda taas oma põhirollile, milleks on reaalmajanduse suhtepõhine teenindamine, ja hoidma ära, et panga kapitali kasutatakse ülemääraselt kauplemiseks mittefinantssektorile laenuandmise arvel.
- (13) Käesolevat määrust kohaldatakse ainult krediitiasutuste ja konsolideerimisgruppide suhtes, kelle kauplemistegevus vastab käesolevas määruses sätestatud künnistele. See on kooskõlas lähenemisviisiga, mille kohaselt keskendutakse konkreetselt vaid suurimatele ja keerukaima struktuuriga krediitiasutustele ja konsolideerimisgruppidele, mis hoolimata muudest õigusaktidest on jäänud pankrotti minemiseks ja päästmiseks liiga suureks ning juhtimiseks, järelevalve teostamiseks ja solveerimiseks liiga kompleksseks. Käesoleva määruse sätteid tuleks seega kohaldada üksnes nende liidus tegutsevate krediitiasutuste ja konsolideerimisgruppide suhtes, keda peetakse globaalselt süsteemselt oluliseks või kelle kauplemistegevus või

²⁵ Nõukogu määrus (EL) nr 1024/2013, 15. oktoober 2013, millega antakse Euroopa Keskpangale eriuksanded seoses krediitiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga, ELT L 287, 29.10.2013, lk 63.

absoluutsuurus ületab teatavaid suhtelisi ja absoluutseid raamatupidamislikke künniseid. Liikmesriigid või pädevad asutused võivad otsustada kehtestada samalaadsed meetmed ka väiksemate krediidiasutuste suhtes.

- (14) Konkurentsimoonutuste ja kõrvalehoidumise vältimiseks peaks käesoleva määruse territoriaalne kohaldamisala olema lai. Kui käesoleva määruse reguleerimisalasse kuuluvate ELis tegutsevate ematettevõtjate kolmandates riikides asutatud tütarettevõtjate või kolmandates riikides asutatud krediidiasutuste ELis tegutsevate filiaalide suhtes kohaldatakse meetmeid, millel on komisjoni arvates käesoleva määruse sätetega samaväärne mõju, tuleks nende suhtes kohaldada erandit. Samuti peaks pädevatel asutustel olema võimalus teha erand selliste konsolideerimisgruppide kolmandates riikides asutatud tütarettevõtjate suhtes, kellel on ELis tegutsev ematettevõtja, kui kõnealused tütarettevõtjad on autonoomsed ja kui nende maksejõuetusel oleks konsolideerimisgrupile kui tervikule piiratud mõju.
- (15) Samasse konsolideerimisgruppi kuuluvatel krediidiasutustel ja üksustel peaks olema keelatud osta ja müüa finantsinstrumente ja kaupu oma arvel, kuna selle tegevuse lisandväärtus avalikule hüvele on piiratud või puudub üldse ning see tegevus on olemuslikult riskantne.
- (16) Keeruline on eristada oma arvel kauplemist turutegemisest. Selle probleemi lahendamiseks tuleks oma arvel kauplemise keeldu kohaldada üksnes oma arvel kauplemiseks konkreetselt ettenähtud osakondade, üksuste, talituste ja üksikkauplejate suhtes. Pankadel ei tohiks olla võimalust hoiduda kõrvale kõnealusest keelust, kasutades pangandussektoriväliseid üksusi, kes tegelevad oma arvel kauplemisega, või investeerides nendesse.
- (17) Tagamaks, et üksused, kelle suhtes kohaldatakse oma arvel kauplemise keeldu, saaksid jätkuvalt aidata kaasa majanduse rahastamisele, tuleks neil lubada investeerida teatavasse piiratud loetellu kuuluvatesse fondidesse. Kõnealune ammendav loetelu peaks hõlmama kinniseid ja finantsvõimenduseta alternatiivseid investeerimisfonde, Euroopa riskikapitalifonde, Euroopa sotsialettevõtlusfonde ja Euroopa pikaajalisi investeerimisfonde. Tagamaks, et kõnealused fondid ei ohusta nendesse investeerinud krediidiasutuste elujõulisust ja rahanduslikku usaldusväärsust, on esmatähtis, et kinniseid ja finantsvõimenduseta alternatiivseid investeerimisfonde, millesse krediidiasutused saavad jätkuvalt investeerida, valitsevad fondivalitsejad, kes on saanud tegevusloa ja kelle üle teostatakse järelevalvet Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2011/61/EL²⁶ asjaomaste sätete kohaselt, ning et kõnealused alternatiivsed investeerimisfondid on asutatud liidus või, kui need ei ole asutatud liidus, turustatakse neid liidus vastavalt kõnealuse direktiivi eeskirjadele.
- (18) Üksustel, kelle suhtes kohaldatakse oma arvel kauplemise keeldu, peaks olema lubatud kasutada omakapitali, et teha investeringuid rahavoogude juhtimise raames. Rahavoogude juhtimise eesmärk peaks olema omakapitali väärtuse säilitamine, hajutades samas krediidiriski paljude vastaspoolte vahel ja maksimeerides omakapitali likviidsust. Rahavoogude juhtimisel ei tohiks üksused, kelle suhtes kohaldatakse oma arvel kauplemise keeldu, järgida eesmärki saavutada rahaturu intressimääradest suurem tootlus, kasutades võrdlusalusena kõrgekvaliteediliste kolmekuuliste riigivõlakirjade tootlust.

²⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2011/61/EL, 8. juuni 2011, alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta, millega muudetakse direktiive 2003/41/EÜ ja 2009/65/EÜ ning määruseid (EÜ) nr 1060/2009 ja (EL) nr 1095/2010.

- (19) Rahaga samaväärsed varad on instrumendid, millega tavapäraselt kaubeldakse rahaturul, nt riigivõlakirjad ja kohalike omavalitsuste võlakirjad, hoiusesertifikaadid, kommertsväärtpaberid, pangaaktseptid, lühikese tähtajaga võlaväärtpaberid ning reguleeritud rahaturufondide osakud või aktsiad. Lühikeseks müügi keelamiseks peaks ette nägema, et enne rahaga samaväärsete varade müüki peaks krediidasutus kõnealuseid varasid hoidma.
- (20) Tasustamispoliitika, mis soodustab ülemääraste riskide võtmist, võib kahjustada pankade usaldusväärset ja tõhusat riskijuhtimist. Täiendades selles valdkonnas kehtivaid asjaomaseid liidu õigusakte, peaksid tasustamist käsitlevad sätted aitama hoida ära oma arvel kauplemise keelust kõrvalehoidumist. Samuti peaks see piirama tuumikkrediidasutuste mis tahes järelejäänud või varjatud oma arvel kauplemist usaldusväärse riskijuhtimise raames.
- (21) Selliste üksuste juhtorgan, kelle suhtes kohaldatakse oma arvel kauplemise keeldu, peaks tagama kõneluse keelu järgimise.
- (22) Lisaks oma arvel kauplemisele tegelevad suured krediidasutused paljude muude kauplemistegevustega, nt turutegemine, emiteerimine, riskantsete väärtpaberistamisega seotud investeerimine ja sponsimine ning keeruliste tuletistehingute struktureerimine, korraldamine või täitmine. Kõnealused kauplemistegevused on sageli seotud klientide tegevusega, kuid võivad sellest hoolimata tekitada probleeme. Võttes arvesse, et need tegevused võivad siiski olla oma olemuselt kasulikud, ei tohiks neid otseselt keelustada. Selle asemel peaks pädev astutus teostama nende tegevuste järelhindamist ja vajaduse korral nõudma nende eraldamist konsolideerimisgrupi muust tegevusest.
- (23) Kui pädev asutus jõuab kauplemistegevuse hindamisel järeldusele, et see ületab teatavaid suhtelise suuruse, finantsvõimenduse, keerukuse, kasumlikkuse, asjaomase tururiski ja omavahelise seotuse parameetreid, peaks ta nõudma selle tegevuse eraldamist tuumikkrediidasutusest, välja arvatud juhul, kui tuumikkrediidasutus suudab pädevale asutusele teda rahuldavalt tõendada, ei kõnealune kauplemistegevus ei ohusta tuumikkrediidasutuse finantsstabiilsust või liidu finantssüsteemi tervikuna, võttes arvesse käesolevas määruses sätestatud eesmärke.
- (24) Eelkõige on probleeme seoses turutegemisega. Panga solveeritavust võivad takistada suurte pangagruppide kauplemistegevus ja olemasolevad riskipositsioonid, kuna üksikuid kauplemispositsioone käsitletakse solveerimisprotsessis ühte moodi, olenemata sellest, kas need tulenevad klienditegevusega seotud turutegemisest või spekulatsioonidest. Lisaks on turutegijad seotud muude suurte pangagruppidega. Turutegijad võivad olla avatud märkimisväärsele vastaspooleriskile ning konkreetne turutegemine võib erineda sõltuvalt eri finantsinstrumentidest ja turumudelitest. Seepärast peaks pädev asutus hindamise käigus pöörama sellele tegevusele erilist tähelepanu.
- (25) Teatavad väärtpaberistamisega seotud tegevused on võimaldanud krediidasutustel kiiresti suurendada riskipositsioone, kontsentreerida riske suure finantsvõimendusega sektoris, suurendada finantsvahendajate tuginemist omavahelistele lühiajalistele võlgadele ja märkimisväärselt suurendada finantsvahendajate omavahelist seotust. Kui väärtpaberistamine ei täida teatavaid miinimumkriteeriume, mille kohaselt saaks seda pidada kõrgekvaliteediliseks, kaasneb krediidasutusele jätkuvalt märkimisväärne likviidsusrisk. Riskantsetesse väärtpaberistatud toodetesse investeerimine võib ka suurendada finantseerimisasutuste omavahelist seotust, mis takistab korrapäraselt ja

kiiret solveerimist. Seepärast peaks pädev asutus pöörama hindamise käigus sellele tegevusele erilist tähelepanu.

- (26) Selleks et tagada tõhus õiguslik, majanduslik, juhtimisalane ja operatsiooniline eraldamine, peaksid tuumikkrediidiasutused ja kauplemisüksused täitma kapitali-, likviidsus- ja riskikontsentratsiooni eeskirju funktsionaalse allgrupi tasandil. Neil peaks olema tugev sõltumatu juhtimisstruktuur ja eraldi juhtorganid.
- (27) Vastastikuste seltside, ühistute, hoiuasutuste või samalaadsete krediidiasutuste ja investeerimisühingutena tegutsevatel konsolideerimisgruppidel on eripärane omandi- ja majandusstruktuur. Eraldamisega seotud teatavate nõuete kehtestamise tõttu võib olla vaja kõnealuste üksuste struktuuri põhjalikult muuta, millega kaasnev kulu ei oleks saadava kasuga proportsionaalne. Sel määral, mil kõnealused konsolideerimisgrupid kuuluvad käesoleva määruse reguleerimisalasse, võib pädev asutus otsustada lubada tuumikkrediidiasutusel, kes täidab määruse (EL) nr 575/2013 artikli 49 lõike 3 punkti a või b nõudeid, hoida kauplemisüksuse kapitaliinstrumente või hääleõigusi, kui pädev asutus leiab, et selliste kapitaliinstrumentide või hääleõiguste hoidmine on konsolideerimisgrupi toimimiseks hädavajalik ja et tuumikkrediidiasutus on võtnud asjaomaste riskide asjakohaseks maandamiseks piisavaid meetmeid.
- (28) Riskide kontsentreerumise piirmäärade eesmärk on kaitsta krediidiasutusi kahju eest, mis võib tuleneda ülemäärasest keskendumisest ühele kliendile või omavahel seotud klientide rühmale. Kõnealuste piirmäärade kohaldamine krediidiasutuse või konsolideerimisgrupi eri osade ning tuumikkrediidiasutuse ja kauplemistegevusega tegelevate väliste üksuste suhtes on käesoleva määruse lahutamatu osa. Sõltumata individuaalsetest riskipiirmääradest võib üldine riskide kontsentreerumine olla siiski märkimisväärne. Seepärast tuleks individuaalseid piirmäärasid täiendada riskide kontsentreerumise koondpiirmääraga. Selleks et piirata avaliku sektori turvaabinõude kohaldamist eraldatavatele tegevustele ning selgelt eristada kauplemisüksuse ja tuumikkrediidiasutuse tegevusi, tuleks kauplemisüksustel keeleta hoiuste tagamiseks kõlblikke hoiuste kaasamine. Selline keeld ei tohiks takistada otseselt kauplemistegevusega seotud tagatiste vahetamist. Täiendava krediidiallika kaotamise vältimiseks peaks kauplemisüksustel olema siiski lubatud anda laenu kõigile klientidele. Kuigi kauplemisüksusel võib olla vaja osutada pankadevahelisi makse-, kliirimis- ja arveldusteenuseid, ei tohiks ta osutada jaemakseteenuseid.
- (29) Eraldamisest sõltumata peaks tuumikkrediidiasutus jätkuvalt suutma juhtida oma riske. Seepärast peaks teatav kauplemistegevus olema lubatud sel määral, mil see on vajalik tuumikkrediidiasutuse kapitali, likviidsuse ja rahastamise usaldusväärseks juhtimiseks ning ei ohusta tema finantsstabiilsust. Samuti peaks tuumikkrediidiasutusel olema võimalik osutada oma klientidele teatavaid vajalikke riskijuhtimisteenuseid. Samas ei tohiks see tekitada tuumikkrediidiasutusele ülemääraseid riske ega ohustada tema finantsstabiilsust. Oma riski usaldusväärseks juhtimiseks ja klientidele riskijuhtimisteenuste osutamiseks aktsepteeritav riskimaandamine võib, kuid ei pea kvalifitseeruma riskimaandamisinstrumentide arvestusena rahvusvaheliste finantsaruandlusstandardite kohaselt.
- (30) Selleks et suurendada käesoleva määruse kohase otsustamismenetluse tulemuslikkust ja tagada võimalikult suur koosõla käesoleva määruse, nõukogu määruse (EL) nr 1024/2013, [BRRD] direktiivi ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga

2013/36/EL²⁷ ette nähtud meetmete vahel, peaksid pädevad asutused ja asjaomased solveerimisasutused tegema tihedat koostööd kõigil asjaoludel ning neil peaksid asjakohaste liidu õigusaktidega olema antud kõik õigused. Koostöökohustus peaks hõlmama kõiki menetluse etappe kuni pädeva asutuse lõpliku otsuseni kehtestada struktuurimeetmed.

- (31) Eraldamisel on märkimisväärne mõju pangagruppide õigus-, organisatsiooni- ja toimumisstruktuurile. Selleks et tagada eraldamise tulemuslik ja tõhus rakendamine ning vältida konsolideerimisgruppide geograafilist eraldamist, peaks eraldamisotsused grupi tasandil tegema konsolideeritud järelevalvet teostav asutus, konsulteerides vajaduse korral pangagrupi oluliste tütaretevõtjate pädevate asutustega.
- (32) Läbipaistvuse ja õiguskindluse edendamiseks kõigi turuosaliste huvides peaks Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA) avaldama oma veebisaidil loetelu krediidasutustest ja konsolideerimisgruppidest, kelle suhtes kohaldatakse nõudeid seoses oma arvel kauplemise keeluga ja teatava kauplemistegevuse eraldamisega, ning hoidma seda loetelu ajakohastatuna.
- (33) Sel määral, mil usaldatavusnõuete täitmise järelevalvega ja käesoleva määruse kohaldamisega seotud teabe avalikustamine hõlmab isikuandmete töötlemist, peaksid sellised andmed olema täielikult kaitstud liidu õigusraamistikuga. Eelkõige peaks pädev asutus säilitama isikuandmeid ainult nii kaua, kui see on kohaldatavate andmekaitse eeskirjade kohaselt vajalik²⁸.
- (34) Eraldamine hõlmab asjaomaste pangagruppide õigus-, organisatsiooni- ja toimumisstruktuuri muudatusi, millega kaasnevad kulud. Selleks et piirata ohtu, et kulud kantakse üle klientidele, ja anda krediidasutustele piisavalt aega eraldamisotsuste nõuetekohaseks täitmiseks, ei tuleks eraldamist kohaldada viivitamata pärast käesoleva määruse jõustumist, vaid alates [*väljaannete talitus, palun märkida kuupäev*: 18 kuud pärast käesoleva määruse avaldamist].
- (35) Tulenevalt suurte, komplekssete ja omavahel seotud krediidasutuste suhtes kehtestatud struktuurimuudatustest peaksid käesolevas määruses kindlaks määratud erinevad üksused tavalise tegevuse või äritegevuse raames professionaalsetel alustel kõiki või osa investeerimisteenusid osutama või investeerimistegevusi teostama kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/39/EÜ²⁹ sätetega. Kui direktiivi 2004/39/EÜ kohaste piirangutega võrreldes nähakse käesoleva määrusega kõnealustele üksustele investeerimisteenusete osutamiseks ette täiendavad piirangud, peaksid käesoleva määruse sätted olema ülimuslikud. Kõnealuste investeerimisteenusete või -tegevuste jaoks tuleb eelnevalt saada tegevusluba direktiivi 2004/39/EÜ sätete kohaselt, välja arvatud krediidasutuste puhul, kellele antakse tegevusluba direktiivi 2013/36/EL kohaselt.

²⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2013/36/EL, 26. juuni 2013, mis käsitleb krediidasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ, ELT L 176, 27.6.2013, lk 338.

²⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 45/2001, 18. detsember 2000, üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta, EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1.

²⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2004/39/EÜ, 21. aprill 2004, finantsinstrumentide turgude kohta, millega muudetakse nõukogu direktiive 85/611/EMÜ ja 93/6/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/12/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 93/22/EMÜ, ELT L 145, 30.4.2004, lk 1.

- (36) Komisjon peaks tegema koostööd kolmandate riikide ametiasutustega vastastikku toetavate lahenduste väljatöötamiseks, et tagada kooskõla käesoleva määruse sätete ja kolmandate riikide kehtestatud nõuete vahel. Selleks peaks komisjonil olema võimalik kindlaks määrata, et kolmanda riigi õigusraamistik on samaväärne käesoleva määrusega, sealhulgas seoses kolmanda riigi õigus-, järelevalve- ja jõustamiskorraga.
- (37) Tagamaks, et üksused, kelle suhtes kohaldatakse käesolevat määrust, vastavad käesoleva määruse nõuetele ning et neid koheldakse sarnaselt kogu liidus, tuleks ette näha halduskaristused ja -meetmed, mis on tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad. Seepärast peaksid käesoleva määruse kohaselt kehtestatud halduskaristused ja -meetmed vastama teatavatele olulistele nõuetele seoses adressaatide, karistuse või meetme kohaldamisel arvessevõetavate kriteeriumide, karistuste ja meetmete avaldamise, karistuste määramise peamiste volituste ja rahaliste halduskaristuste tasemetega.
- (38) Käesolevas määruses sätestatud nõuete täpsustamiseks tuleks komisjonile anda õigus võtta ELi toimimise lepingu artikli 290 kohaselt vastu õigusakte seoses järgmiste vähemoluliste elementidega: selliste riigivõlakirjaliikide loetelu laiendamine, mille suhtes ei peaks kohaldama artikli 6 kohast keeldu ja mille puhul pädevad asutused ei pea teostama läbivaatamist ega kaaluma eraldamist; selliste asjakohaste piirmäärade ja tingimuste kehtestamine, mille alusel pädev asutus hindab, kas teatav kauplemistegevus tuleb eraldada; selliste instrumentide loetelu laiendamine, mida lubatakse kasutada krediitiasutuse oma riski juhtimiseks; selliste instrumentide loetelu laiendamine, millega krediitiasutus võib klientide riskide juhtimiseks tehinguid teha; sellise piirmäära arvutamine, millest rohkem ei tohi tuletisinstrumente müüa ega tuumikkrediitiasutuse bilansis kajastada; riskide kontsentreerumine ja krediidiriski maandamise tehnikate tunnustamise määr; „kauplemistegevuse” määratluse selliste komponentide muutmine, millega kehtestatakse käesoleva määruse II ja III peatüki kohaldamise tingimused; selliste väärtpaperistamise liikide kindlaksmääramine, mis ei ohusta tuumikkrediitiasutuse finantsstabiilsust ega liidu finantssüsteemi; kriteeriumid kolmanda riigi õigus- ja järelevalveraamistiku samaväärsuse hindamiseks. Eriti oluline on, et komisjon viib ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjakohaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (39) Selleks et tagada käesoleva määruse rakendamiseks ühtsed tingimused, eelkõige seoses artiklite 21 ja 27 sätetega, tuleks komisjonile anda rakendamisevolitused.
- (40) Finantsteenuste valdkonna tehnilised standardid peaksid tagama sidusa ühtlustamise ning hoiustajate, investorite ja tarbijate piisava kaitse kogu liidus. Kuna EBA-l on põhjalikud eriteadmised, on tõhus ja asjakohane teha talle ülesandeks töötada välja regulatiivsete tehniliste ja rakenduslike standardite eelnõud, mille puhul ei ole vaja teha poliitilisi otsuseid. EBA peaks tagama tehniliste standardite koostamisel tõhusad haldus- ja aruandlusmenetlused.
- (41) Komisjon peaks ELi toimimise lepingu artikli 290 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1093/2010³⁰ artiklite 10–14 kohaselt võtma delegeeritud õigusaktidega vastu EBA välja töötatud regulatiivsed tehnilised standardid, mis käsitlevad meetodikat selliste parameetrite ühtseks mõõtmiseks ja kohaldamiseks,

³⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1093/2010, 24. november 2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ, ELT L 331, 15.12.2010, lk 12.

mille alusel arvutatakse künnis, mille ületamise korral tuleks kauplemistegevus eraldada. Komisjon ja EBA peaksid tagama, et kõnealuseid standardeid saavad kohaldada kõik asjaomased krediitiasutused ja investeerimisühingud viisil, mis on proportsionaalne krediitiasutuste ja investeerimisühingute ning nende tegevuse laadi, suuruse ja keerukusega.

- (42) Komisjonile tuleks anda õigus võtta ELi toimimise lepingu artikli 291 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 15 kohaselt rakendusaktidega vastu EBA välja töötatud rakenduslikud tehnilised standardid, millega määratakse kindlaks meetodika, mille kohaselt arvutatakse krediitiasutuste ja konsolideerimisgruppide kauplemistegevuse maht, samuti krediitiasutuste ja emattevõtjate kauplemistegevuse kogumahu ja komponentide avalikustamise ühtne vorm ning EBAga karistusi käsitleva teabe vahetamise kord ja vorm.
- (43) Selleks et saavutada eesmärk hoida ära süsteemset riski, stressiolukordi ning suurte, keeruliste ja omavahel seotud krediitiasutuste maksejõuetust, on vajalik ja asjakohane näha kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega ette eeskirjad oma arvel kauplemise keelamise ja teatava kauplemistegevuse eraldamise kohta. Käesolevas määruses piirdatakse sellega, mis on vajalik eesmärkide saavutamiseks kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artikli 5 lõikega 4.
- (44) Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artikliga 16 tunnustatakse liidu õiguse ning riiklike õigusaktide ja tavade kohast ettevõtlusvabadust. Igal isikul on liidus õigus alustada või jätkata äritegevust ilma, et teda diskrimineeritaks või tema suhtes põhjendamatud piiranguid kohaldataks. Lisaks on harta artikli 17 kohaselt aktsiaosalus kaitstud kui omand. Aktsionäridel on õigus oma vara omada, kasutada ja võõrandada ning õigus mitte lasta seda vara oma tahte vastaselt ära võtta. Oma arvel kauplemise keelamine ja teatava kauplemistegevuse eraldamine käesoleva määruse kohaselt võib mõjutada ettevõtlusvabadust ja aktsionäride omandiõigust, kes sellises olukorras ei saa oma omandit vabalt võõrandada.
- (45) Ettevõtlusvabaduse ja aktsionäride õiguste piirangud peaksid olema kooskõlas harta artikliga 52. Sekkumine kõnealustesse õigustesse ei tohiks olla ebaproportsionaalne. Seega tuleks kauplemistegevuse keelamist või eraldamist nõuda ainult juhul, kui liidu pangandusturu nõuetekohase toimimise ja finantsstabiilsuse edendamine on avalikes huvides. Asjaomaseid aktsionäre ei tohiks takistada kasutamast oma muid õigusi, nt õigust tõhusale õiguskaitsevahendile ja õiglasele kohtulikule arutamisele.
- (46) Käesolevas määruses austatakse põhiõigusi ja järgitakse Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga tunnustatud põhimõtteid, eelkõige õigust era- ja perekonnaelu austamisele, õigust isikuandmete kaitsele, ettevõtlusvabadust ning õigust omandile, tõhusale õiguskaitsevahendile ja õiglasele kohtulikule arutamisele, samuti õigust kaitsele ja *ne bis in idem* põhimõtet. Käesolevat määrust tuleb kohaldada kooskõlas kõnealuste õiguste ja põhimõtetega.
- (47) Kuna üksustel, kelle suhtes kohaldatakse oma arvel kauplemise keeldu, on vaja piisavalt aega keeldu rakendamiseks, nähakse käesoleva määrusega ette, et keeldu hakatakse kohaldama alates [väljaannete talitus, palun märkida kuupäev: 18 kuud pärast käesoleva määruse avaldamist]. Samuti on käesoleva määrusega ette nähtud menetlused seoses sätetega, mille kohaselt teeb pädev asutus otsuse, et teatav kauplemistegevus tuleb tuumikkrediitiasutusest eraldada, ja menetlused, mida kohaldatakse konsolideerimisgruppide suhtes pärast sellise otsuse vastuvõtmist, keerulised ja nõuavad aega mitte ainult kõnealuste meetmete võtmiseks, vaid ka nende rakendamiseks vastutustundlikul ja jätkusuutlikul viisil. Seepärast on asjakohane

kohaldada selliseid sätteid alates [väljaannete talitus, palun märkida kuupäev: 36 kuud pärast käesoleva määruse avaldamist],

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I peatükk

Üldsätted

Artikkel 1

Eesmärgid

Käesoleva määruse eesmärk on hoida ära süsteemset riski, stressiolukordi või finantsüsteemi suurte, keeruliste ja omavahel seotud üksuste, eelkõige krediidasutuste maksejõuetust ning saavutada järgmised eesmärgid:

- (a) piirata krediidasutuses ülemääraste riskide võtmist;
- (b) kõrvaldada olulised huvide konfliktid krediidasutuse eri osade vahel;
- (c) hoida ära vahendite väärpaigutamist ja soodustada laenuandmist reaalmajandusele;
- (d) aidata tagada siseturul kõigile krediidasutustele moonutamata konkurentsitingimused;
- (e) vähendada finantssektoris omavahelist seotust, millega kaasneb süsteemne risk;
- (f) hõlbustada krediidasutuse tõhusat juhtimist, seiret ja järelevalvet;
- (g) hõlbustada konsolideerimisgrupi nõuetekohast solveerimist ja maksevõime taastamist.

Artikkel 2

Reguleerimisese

Käesoleva määrusega kehtestatakse eeskirjad, mis käsitlevad järgmist:

- (a) oma arvel kauplemise keelustamine;
- (b) teatavate kauplemistegevuste eraldamine.

Artikkel 3

Reguleerimisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse järgnevate üksuste suhtes:
 - (a) mis tahes krediidasutus või ELis tegutsev emattevõtja, sealhulgas kõik filiaalid ja tütarettevõtjad, sõltumata nende asukohast, kui see on direktiivi 2013/36/EL artikli 131 kohaselt määratletud globaalse süsteemselt olulise ettevõtjana;

- (b) mis tahes järgmine üksus, kelle koguvarade maht on kolme järjestikuse aasta jooksul vähemalt 30 miljardit eurot ja kauplemistegevuse maht vähemalt 70 miljardit eurot või 10 % koguvaradest:
- i) liidus asutatud mis tahes krediidasutus, mis ei ole emaettevõtja ega tütarettevõtja, sealhulgas kõik selle filiaalid, sõltumata nende asukohast;
 - ii) ELis tegutsev emaettevõtja, sealhulgas kõik filiaalid ja tütarettevõtjad, sõltumata nende asukohast, kui üks konsolideerimisgrupi üksustest on liidus asutatud krediidasutus;
 - iii) kolmandates riikides asutatud krediidasutuste ELis tegutsevad filiaalid.

Artikkel 4

Reguleerimisala erandid

1. Käesolevat määrust ei kohaldata järgmiste suhtes:
 - (a) kolmandates riikides asutatud krediidasutuste ELis tegutsevad filiaalid, kui nende suhtes kohaldatakse õigusraamistikku, mida vastavalt artikli 27 lõikele 1 käsitatakse samaväärsena;
 - (b) ELis tegutsevate emaettevõtjate kolmandates riikides asutatud tütarettevõtjad, kui nende suhtes kohaldatakse õigusraamistikku, mida vastavalt artikli 27 lõikele 1 käsitatakse samaväärsena;
 - (c) direktiivi 2013/36/EL artikli 2 lõike 5 punktides 2–23 osutatud üksused.
2. Lisaks lõike 1 punktile b võib pädev asutus teha III peatüki nõuetest erandi ELis tegutsevate emaettevõtjate kolmandates riikides asutatud tütarettevõtjate suhtes, kui puuduvad eeskirjad, mida käsitatakse samaväärsetena artiklites 10–16 ja 20 sätestatud eeskirjadega, kui kõnealune pädev asutus on veendunud, et:
 - (a) liidus asuva grupitasandi solveerimisasutuse ja kolmanda riigi vastuvõtva asutuse vahel on kokku lepitud solveerimisstrateegia;
 - (b) ELis tegutseva emaettevõtja kolmandas riigis asutatud tütarettevõtja solveerimisstrateegial ei ole negatiivset mõju nende liikmesriikide finantsstabiilsusele, kus ELis tegutsev emaettevõtja ja muud konsolideerimisgrupi üksused on asutatud.

Artikkel 5

Mõisted

Käesoleva määruse kohaldamisel kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. „krediidasutus” – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013³¹ artikli 4 lõike 1 punktis 1 määratletud krediidasutus;
2. „konsolideerimisgrupp” – emaettevõtja koos selle tütarettevõtjatega;
3. „solveerimine” – [BRRD] direktiivi artikli 2 punktis 1 määratletud solveerimine.

³¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 575/2013, 26. juuni 2013, krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta, ELT L 176, 27.6.2013, lk 1.

4. „oma arvel kauplemine” – oma kapitali või laenuks võetud rahalisi vahendeid kasutades positsiooni võtmine mis tahes liiki tehingus, et osta, müüa või muul viisil omandada või võõrandada mis tahes finantsinstrumenti või kaupa ainsa eesmärgiga teenida oma arvel kasumit, ilma et see oleks seotud kliendi tegeliku või eeldatava tegevusega, või eesmärgiga maandada kliendi tegelikust või eeldatavast tegevusest üksusele tulenevat riski, kasutades sellise positsiooni võtmiseks ja kasumi teenimiseks konkreetselt ettenähtud osakondasid, üksusi, talitusi või üksikkauplejaid, sealhulgas internetipõhiseid oma arvel kauplemise platvorme;
5. „ELis tegutsev ematettevõtja” – liikmesriigis tegutsev ematettevõtja, kes ei ole mis tahes liikmesriigis tegutseva muu ettevõtja tütarettevõtja;
6. „tütarettevõtja” – Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/34/EL³² artikli 2 punktis 10 määratletud tütarettevõtja;
7. „pädev asutus” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 40 määratletud pädev asutus, sealhulgas EKP vastavalt nõukogu määrusele (EL) nr 1024/2013;
8. „krediidiasutused ja investeerimisühingud” või „krediidiasutus või investeerimisühing” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 3 määratletud krediidiasutused ja investeerimisühingud või krediidiasutus või investeerimisühing;
9. „ematettevõtja” – direktiivi 2013/34/EL artikli 2 punktis 9 määratletud ematettevõtja, sealhulgas krediidiasutus või investeerimisühing, finantsvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja või segavaldusettevõtja;
10. „finantsinstrumendid” – direktiivi 2004/39/EÜ I lisa C jaos määratletud finantsinstrumendid;
11. „juhtorgan” – direktiivi 2013/36/EL artikli 3 lõike 1 punktis 7 määratletud juhtorgan või juhul, kui asjaomane üksus ei ole krediidiasutus või investeerimisühing, samaväärne organ;
12. „turutegemine” – finantseerimisasutuse kohustus pakkuda korrapäraselt ja pidevalt turulikkviidsust, esitades teatava finantsinstrumendi suhtes ostu- ja müügipakkumusi, või tavapärase äritegevuse osana täites klientide antud korraldusi või kaubeldes klientide antud ostu- ja müügikorralduste kohaselt, kuid mõlemal juhul olemata avatud olulisele tururiskile;
13. „sponsor” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 14 määratletud sponsor;
14. „väärtpaberistamine” – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 61 määratletud väärtpaberistamine;
15. „kauplemine tuletisinstrumentidega” – tuletisinstrumentide ostmine või müümine;
16. „tuumikkrediidiasutus” – krediidiasutus, kes vähemalt kaasab hoiuseid, mida aktsepteeritakse hoiuste tagamise skeemi puhul vastavalt direktiivile 94/19/EÜ;³³

³² Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2013/34/EL, 26. juuni 2013, teatavat liiki ettevõtjate aruandeaasta finantsaruannete, konsolideeritud finantsaruannete ja nendega seotud aruannete kohta ja millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/43/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 78/660/EMÜ ja 83/349/EMÜ, ELT L 182, 29.6.2013, lk 19.

³³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 94/19/EÜ, 30. mai 1994, hoiuste tagamise skeemide kohta, EÜT L 135, 31.5.1994, lk 5–14.

17. „kaup” – komisjoni määruse (EL) nr 1287/2006³⁴ artikli 2 punktis 1 määratletud kaup;
18. „konsolideerimisgrupi üksus” – juriidiline isik, mis kuulub konsolideerimisgruppi;
19. „finantsüksus” – üksus, mis kuulub ühte järgmistest kategooriatest:
 - määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 27 määratletud finantssektori ettevõtja;
 - Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2011/61/EL määratletud kinnine ja finantsvõimendusega alternatiivne investeerimisfond, kui kõnealune fond on asutatud liidus või kui see ei ole asutatud liidus, turustatakse seda liidus vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2011/61/EL³⁵ artiklile 35 või 40, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 345/2013³⁶ artikli 3 punktis b määratletud kvalifitseeruv riskikapitalifond, määruse (EL) nr 346/2013³⁷ artikli 3 punktis b määratletud kvalifitseeruv sotsiaallettevõtlusfond ning määruse (EL) nr [XXX/XXXX]³⁸ kohaselt Euroopa pikaajalise investeerimisfondina (ELTIF) tegutsemiseks tegevusloa saanud alternatiivne investeerimisfond;
 - direktiivi 2009/65/EÜ³⁹ artikli 1 punktis 2 määratletud eurofond;
 - määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 66 määratletud väärtpaberistamise eriotstarbeline ettevõtja;
20. „VKE” – ettevõtja, kellel on vähem kui 250 töötajat ja kelle aastakäive ei ületa 50 miljonit eurot ja/või aasta bilansimaht ei ületa 43 miljonit eurot;
21. „tegevus investeringutega osapoolena” – väärtpaberite või lepingupõhiste investeringute ostmise, müümine, märkimine või nende emissiooni tagamine osapoolena;
22. „konsolideeritud järelevalvet teostav asutus” – pädev asutus, kes vastutab ELis tegutseva emattevõtja ja selle tütarettevõtjate järelevalve konsolideeritud alusel teostamise eest, nagu määratletud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 48.

³⁴ Komisjoni määrus (EÜ) nr 1287/2006, 10. august 2006, millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/39/EÜ seoses investeerimisühingute registripidamise kohustuse, tehinguaruandluse, turu läbipaistvuse, finantsinstrumentide kauplemisele lubamise ning nimetatud direktiivi jaoks määratletud mõistetega, ELT L 241, 2.9.2006, lk 1.

³⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2011/61/EL, 8. juuni 2011, alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta, millega muudetakse direktiive 2003/41/EÜ ja 2009/65/EÜ ning määruseid (EÜ) nr 1060/2009 ja (EL) nr 1095/2010, ELT L 174, 1.7.2011, lk 1.

³⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 345/2013, 17. aprill 2013, Euroopa riskikapitalifondide kohta, ELT L 115, 25.4.2013, lk 1.

³⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 346/2013, 17. aprill 2013, Euroopa sotsiaallettevõtlusfondide kohta, ELT L 115, 25.4.2013, lk 18.

³⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr xx/xxxx Euroopa pikaajaliste investeerimisfondide kohta, ELT L xx/xx.

³⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/65/EÜ, 13. juuli 2009, vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta, ELT L 302, 17.11.2009, lk 32.

II peatükk

Keelatud tegevus

Artikkel 6

Teatava kauplemistegevuse keelustamine

1. Artiklis 3 osutatud üksused ei tohi:
 - (a) tegeleda oma arvel kauplemisega;
 - (b) teha oma kapitaliga või laenuks võetud rahaliste vahenditega järgnevat, ainsa eesmärgiga teenida oma arvel kasumit:
 - i) omandada või säilitada direktiivi 2011/61/EL artikli 4 lõike 1 punktis a määratletud alternatiivsete investeerimisfondide osakuid või aktsiaid;
 - ii) investeerida tuletisinstrumentidesse, sertifikaatidesse, indeksitesse või mis tahes muudesse finantsinstrumentidesse, mille tootlus on seotud alternatiivse investeerimisfondi aktsiate või osakutega;
 - iii) hoida sellise üksuse mis tahes osakuid või aktsiaid, kes tegeleb oma arvel kauplemisega või omandab alternatiivse investeerimisfondi aktsiaid või osakuid;
2. Lõike 1 punktis a osutatud keeldu ei kohaldata:
 - (a) liikmesriikide keskvalitsuste või määruse (EL) nr 575/2013 artikli 117 lõikes 2 ja artiklis 118 loetletud üksuste emiteeritud finantsinstrumentide suhtes;
 - (b) olukorras, kus artiklis 3 osutatud üksus täidab kõiki järgmisi tingimusi:
 - i) ta kasutab omakapitali rahavoogude juhtimise protsessi osana;
 - ii) ta üksnes hoiab, ostab, müüb või muul viisil omandab või võõrandab raha või rahaga samaväärsed varasid. Rahaga samaväärsed varad peavad olema omakapitali alusvääringus hoitavad väga likviidsed investeeringud, mis on kergesti vahetatavad teadaoleva suurusega rahasummaks ning mille väärtuse muutuse risk on väike, lõpptähtaeg ei ületa 397 päeva ja tootlus ei ületa kolmekuulise kõrgekvaliteedilise riigivõlakirja tootlust.
3. Lõike 1 punktis b sätestatud piiranguid ei kohaldata direktiivis 2011/61/EL määratletud kinniste ja finantsvõimenduseta alternatiivsete investeerimisfondide suhtes, kui kõnealused fondid on asutatud liidus või kui need ei ole asutatud liidus, turustatakse neid liidus vastavalt direktiivi 2011/61/EL artiklile 35 või 40, samuti määruse (EL) nr 345/2013 artikli 3 punktis b määratletud kvalifitseeruvate riskikapitalifondide, määruse (EL) nr 346/2013 artikli 3 punktis b määratletud kvalifitseeruvate sotsiaalettevõtlusfondide ning määruse (EL) nr [XXX/XXXX] kohaselt Euroopa pikaajalise investeerimisfondina (ELTIF) tegutsemiseks tegevusloa saanud alternatiivsete investeerimisfondide suhtes.
4. Artiklis 3 osutatud iga üksuse juhtorgan tagab, et lõikes 1 sätestatud nõudeid täidetakse.

5. Lõigetes 1–4 sätestatud nõudeid kohaldatakse alates [*väljaannete talitus, palun märkida kuupäev*: 18 kuud pärast käesoleva määruse avaldamist].
6. Komisjonile antakse õigus võtta artikli 36 kohaselt vastu delegeeritud õigusakte, millega tehakse erand lõike 1 punktis a osutatud keelust järgmiste suhtes:
 - (a) selliste kolmandate riikide valitsuste emiteeritud muud kui lõike 2 punktis a osutatud finantsinstrumendid, kus kohaldatakse järelevalve- ja regulatiivset korda, mis on vähemalt samaväärne liidus kohaldatava korraga, ning kelle vastu olevatele nõuetele on vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artiklile 115 määratud riskikaal 0 %;
 - (b) liikmesriikide selliste piirkondlike valitsuste emiteeritud finantsinstrumendid, kelle vastu olevatele nõuetele on vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artiklile 115 määratud riskikaal 0 %.

Artikkel 7

Tasustamiseeskirjad

Ilma et see piiraks direktiivi 2013/36/EL kohaseid tasustamiseeskirju, töötatakse artiklis 3 osutatud üksuste tasustamispoliitika välja ja seda rakendatakse nii, et see otse või kaudselt ei stimuleeriks mis tahes töötajat tegelema artikli 6 lõikes 1 keelatud tegevusega ja et ta ei saaks selle eest tasu.

III peatükk

Teatava kauplemistegevuse eraldamine

Artikkel 8

Tegevuse ulatus

1. Käesoleva peatüki kohaldamisel hõlmavad „kauplemistegevused” muid tegevusi kui:
 - (a) selliste hoiuste kaasamine, mida aktsepteeritakse hoiuste tagamise skeemi puhul vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 94/19/EÜ;⁴⁰
 - (b) laenuandmine, sealhulgas tarbimislaenu, kinnisvaraga seotud laenu tehingud, regressiga või regressita ehk tagasiostukohustuseta faktooring, äritehingute rahastamine (sealhulgas forfaiting);
 - (c) kapitalirent;
 - (d) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2007/64/EÜ⁴¹ artikli 4 lõikes 3 määratletud makseteenused;
 - (e) muude maksevahendite (nt reisisjekid ja pangavekslid) väljaandmine ja haldamine, kuivõrd selline tegevus ei ole hõlmatud punktiga d;

⁴⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 94/19/EÜ, 30. mai 1994, hoiuste tagamise skeemide kohta, EÜT L 135, 31.5.1994, lk 5–14.

⁴¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2007/64/EÜ, 13. november 2007, makseteenuste kohta siseturul, ELT L 319, 5.12.2007, lk 1–36.

- (f) rahamaakleri tegevus ning väärtpaperite hoidmine ja haldamine;
 - (g) krediidiinfo teenuste osutamine;
 - (h) pangahoidla teenuste osutamine;
 - (i) e-raha väljaandmine.
2. Käesoleva peatüki nõudeid ei kohaldata liikmesriikide keskvalitsuste või määruse (EL) nr 575/2013 artikli 117 lõikes 2 ja artiklis 118 loetletud üksuste emiteeritud finantsinstrumentide ostmise või müümise suhtes.
3. Komisjonil on õigus võtta artikli 35 kohaselt vastu delegeeritud õigusakte, et teha erand järgmiste finantsinstrumentide suhtes:
- (a) selliste kolmandate riikide valitsuste emiteeritud muud kui lõikes 2 osutatud finantsinstrumentid, kus kohaldatakse järelevalve- ja regulatiivset korda, mis on vähemalt samaväärne liidus kohaldatava korraga, ning kelle vastu olevatele nõuetele on vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artiklile 115 määratud riskikaal 0 %;
 - (b) liikmesriikide selliste piirkondlike valitsuste emiteeritud finantsinstrumentid, kelle vastu olevatele nõuetele on vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artiklile 115 määratud riskikaal 0 %.

Artikkel 9

Tegevuste läbivaatamise kohustus

1. Pädev asutus hindab kauplemistegevusi, sealhulgas eelkõige turutegemist, investeringuid väärtpaperistamisse ja väärtpaperistamise sponsimist ning kauplemist muude tuletisinstrumentidega kui artiklitega 11 ja 12 lubatud tuletisinstrumentid, järgmiste üksuste puhul:
- (a) liidus asutatud tuumikkrediidiasutus, mis ei ole emaettevõtja ega tütarettevõtja, sealhulgas kõik selle filiaalid, sõltumata nende asukohast;
 - (b) ELis tegutsev emaettevõtja, sealhulgas kõik filiaalid ja tütarettevõtjad, sõltumata nende asukohast, kui üks konsolideerimisgrupi üksustest on liidus asutatud tuumikkrediidiasutus;
 - (c) kolmandates riikides asutatud krediidiasutuste ELis tegutsevad filiaalid.
2. Lõikes 1 osutatud hindamisel kasutab pädev asutus järgmisi parameetreid:
- (a) kaubeldavate varade suhteline maht, mõõdetuna kaubeldavad varad jagatud koguvaredega;
 - (b) kaubeldavate varade finantsvõimendus, mõõdetuna kaubeldavad varad jagatud esimese taseme põhiomavahenditena;
 - (c) vastaspoole krediidiriski suhteline olulisus, mõõdetuna tuletisinstrumentide õiglase väärtus jagatud kaubeldavate koguvaredega;
 - (d) kaubeldavate tuletisinstrumentide suhteline keerulisus, mõõdetuna teise ja kolmanda tasandi kaubeldavate tuletisinstrumentide varad jagatud kaubeldavate tuletisinstrumentidega ja kaubeldavate varadega;
 - (e) kauplemistulu suhteline kasumlikkus, mõõdetuna kauplemistulu jagatud kogupuhastuluga;

- (f) tururiski suhteline olulisus, mõõdetuna kaubeldavate varade ja kohustuste vahe absoluutväärtuses jagatud kaubeldavate varade ja kohustuste aritmeetilise keskmisega;
 - (g) omavaheline seotus, mida mõõdetakse direktiivi 2013/36/EL artikli 131 lõikes 18 osutatud meetodika kohaselt;
 - (h) krediidi- ja likviidsusrisk, mis tuleneb tuumikkrediidiasutuse võetud kohustustest ja antud garantiidest.
3. Pädev asutus viib hindamise lõpule hiljemalt [*väljaannete talitus, palun märkida kuupäev: 18 kuud pärast käesoleva määruse avaldamist*] ja seejärel teostab hindamisi korrapäraselt ja vähemalt kord aastas.
 4. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et määrata kindlaks, kuidas parameetreid mõõta, ning vajaduse korral määrab järelevalveliste andmete põhjal kindlaks lõikes 2 osutatud parameetrite ja nende mõõtmise üksikasjad. Regulatiivsete tehniliste standardite eelnõudega nähakse pädevatele asutustele ette ka meetodika parameetrite ühtseks mõõtmiseks ja kohaldamiseks.

EBA esitab need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt [*väljaannete talitus, palun märkida kuupäev: 1 kuu pärast käesoleva määruse avaldamist*].

Komisjonile antakse õigus võtta määruse (EL) nr 1093/2010 artiklite 10–14 kohaselt vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud.

Artikkel 10

Pädeva asutuse õigus nõuda, et tuumikkrediidiasutus ei tegeleks teatava tegevusega

1. Kui pädev asutus jõuab artikli 9 lõikes 1 osutatud hindamise tulemusel järeldusele, et artikli 9 lõike 2 punktides a–h loetletud ja lõikes 5 osutatud delegeeritud õigusaktides täpsustatud parameetritega seotud piirmäärad ja tingimused on täidetud ning seega on tekkinud oht tuumikkrediidiasutuse finantsstabiilsusele või liidu finantssüsteemile tervikuna, võttes arvesse artiklis 1 sätestatud eesmärgi, algatab ta hiljemalt kaks kuud pärast kõnealuse hindamise lõpuleviimist menetluse, et võtta vastu lõike 3 teises lõigus osutatud otsus.
2. Kui lõikes 1 osutatud piirmäärad ja tingimused ei ole täidetud, võib pädev asutus siiski algatada menetluse, et võtta vastu lõike 3 kolmandas lõigus osutatud otsus, kui ta jõuab artikli 9 lõikes 1 osutatud hindamise tulemusel järeldusele, et tuumikkrediidiasutuse mis tahes kauplemistegevus, välja arvatud kauplemine muude tuletisinstrumentidega kui artiklitega 11 ja 12 lubatud tuletisinstrumentid, ohustab tuumikkrediidiasutuse finantsstabiilsust või liidu finantssüsteemi tervikuna, võttes arvesse artiklis 1 sätestatud eesmärgi.
3. Pädev asutus teatab lõigetes 1 ja 2 osutatud järeldustest tuumikkrediidiasutusele ja annab talle võimaluse esitada kahe kuu jooksul alates teate esitamise kuupäevast kirjalikud märkused.

Kui tuumikkrediidiasutus ei tõenda esimeses lõigus osutatud tähtaja jooksul pädevale asutusele teda rahuldaval viisil, et järeldusteni viinud põhjused ei ole põhjendatud, võtab pädev asutus vastu tuumikkrediidiasutusele suunatud otsuse, millega nõutakse, et tuumikkrediidiasutus ei tegeleks kõnealustes järeldustes osutatud kauplemistegevusega. Pädev asutus märgib otsuse põhjused ja avalikustab selle.

Kui pädev asutus otsustab lõike 1 kohaldamisel lubada tuumikkrediidiasutusel tegeleda kõnealuse kauplemistegevusega, märgib ta ka kõnealuse otsuse põhjused ja avalikustab selle.

Kui pädev asutus otsustab lõike 2 kohaldamisel lubada tuumikkrediidiasutusel tegeleda kõnealuse kauplemistegevusega, võtab ta vastu sellekohase tuumikkrediidiasutusele suunatud otsuse.

Enne käesolevas lõikes osutatud mis tahes otsuse vastuvõtmist arutab pädev asutus EBAga kavandatud otsuse aluseks olevaid põhjusi ning sellise otsuse võimalikku mõju liidu finantsstabiilsusele ja siseturu toimimisele. Pädev asutus teavitab EBA ka oma lõplikust otsusest.

Pädev asutus võtab lõpliku otsuse vastu kahe kuu jooksul alates esimeses lõigus osutatud kirjalike märkuste saamisest.

4. Pädev asutus vaatab lõike 3 teises lõigus osutatud otsused läbi iga 5 aasta järel.
5. Komisjoni võtab artikli 35 kohaselt hiljemalt [*väljaannete talitus, palun märkida kuupäev*: 6 kuud pärast käesoleva määruse avaldamist] vastu delegeeritud õigusaktid, et:
 - (a) määrata seoses parameetritega kindlaks järgmine:
 - (a) artikli 9 lõike 1 punktides a–h osutatud iga parameetri asjaomane piirmäär, mille ületamise korral peetakse asjaomase kauplemistegevuse riskitaset eraldivõetuna märkimisväärseks;
 - (ii) tingimused, sealhulgas see, kui palju parameetreid peaks asjaomaseid piirmäärasid ületama ja millises kombinatsioonis peaksid need parameetrid olema, et pädev asutus algataks artikli 10 lõikes 1 osutatud menetluse.
 - (iii) Alapunkti ii tingimuste kindlaksmääramine hõlmab asjaomasest kauplemistegevusest tuleneva sellise märkimisväärse koguriski taseme märkimist, mis on põhjustatud sellest, et mitu parameetrit ületavad alapunktis i osutatud asjaomaseid piirmäärasid;
 - (b) määrata kindlaks, millist liiki väärtpaberistamisi ei käsitata ohuna tuumikkrediidiasutuse finantsstabiilsusele või liidu finantsüsteemile tervikuna seoses järgmiste aspektidega:
 - i) struktuuriomadused nagu integreeritud tähtaegade ümberkujundamine ja struktuuri lihtsus;
 - ii) alusvara kvaliteet ja seotud tagatise omadused;
 - iii) väärtpaberistamise ja selle alusvara noteerimis- ja läbipaistvusomadused;
 - iv) emissiooni tagamise protsessi stabiilsus ja kvaliteet.

Artikkel 11

Oma riski usaldusväärne juhtimine

1. Tuumikkrediidiasutus, kelle suhtes kohaldatakse artikli 10 lõikes 3 osutatud otsust, võib tegeleda kauplemistegevusega vaid sel määral, mil ta teeb seda oma kapitali, likviidsuse ja rahastamise usaldusväärse juhtimise eesmärgil.

Kapitali, likviidsuse ja rahastamise usaldusväärse juhtimise osana võib tuumikkrediidiasutus kasutada oma üldise bilansiriski maandamiseks ainult keskse vastaspoolega kliirimiseks aktsepteeritavaid intressi-, valuuta- ja krediituletisinstrumente. Tuumikkrediidiasutus tõendab pädevale järelevalveasutusele, et riskimaandamise eesmärk on vähendada tuumikkrediidiasutuse üksikute positsioonide või koondpositsioonide spetsiifilisi kindlakstehtavaid riske ning et kõnealune tegevus neid ka tegelikult vähendab või märkimisväärselt maandab.

2. Ilma et see piiraks direktiivi 2013/36/EL kohaseid tasustamiseeskirju, vastab tuumikkrediidiasutuse nende töötajate suhtes kohaldatav tasustamispoliitika, kes tegelevad riskimaandamisega, järgmistele nõuetele:
 - (a) selle eesmärk on hoida ära mis tahes järelejäänud või varjatud oma arvel kauplemist, olenemata sellest, kas seda üritatakse näidata riskijuhtimisena või muul viisil;
 - (b) see kajastab tuumikkrediidiasutuse kui terviku õiguspäraseid riskimaandamise eesmärke ja tagab, et makstav tasu ei ole otseselt sõltuv sellisest tegevusest saadavast kasumist, vaid võtab arvesse riski vähendamise või maandamise üldist tõhusust.

Juhtorgan tagab, et tuumikkrediidiasutuse tasustamispoliitika on kooskõlas esimese lõigu sätetega, võttes arvesse riskikomisjoni nõu, kui selline riskikomisjon on vastavalt direktiivi 2013/36/EL artikli 76 lõikele 3 loodud.

3. Komisjonile antakse õigus võtta käesoleva määruse artikli 35 kohaselt vastu delegeeritud õigusakte, et täiendada lõikes 1 osutatud finantsinstrumente, lisades muid finantsinstrumente, sealhulgas muud liiki tuletisinstrumente, eelkõige neid, mille suhtes kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 648/2012⁴² artiklis 11 sätestatud kohustusi, et võtta arvesse finantsinstrumente, mida kasutatakse kapitali, likviidsuse ja rahastamise usaldusväärseks juhtimiseks ning millel on sama mõju finantsstabiilsusele, nagu lõikes 1 osutatud finantsinstrumentidel.

Artikkel 12

Riskijuhtimisteenuste osutamine klientidele

1. Tuumikkrediidiasutus, kelle suhtes kohaldatakse artikli 10 lõikes 3 osutatud otsust, võib müüa oma finantssektorivälistele klientidele, artikli 5 punkti 19 teises ja kolmandas taandes osutatud finantsüksustele, kindlustusandjatele ning tööandjapensionit maksvatele krediidiasutustele ja investeerimisühingutele intressi-, valuuta-, krediidi-, saastekvoodi- ja kaubatuletisinstrumente, mida aktsepteeritakse keskse vastaspoolega kliirimiseks, ja saastekvoote, kui täidetud on järgmised tingimused:
 - (a) müügi ainus eesmärk on maandada intressi-, valuuta-, krediidi-, kauba- või saastekvoodiriski;
 - (b) tuumikkrediidiasutuse omavahendite nõuded, mis on seotud tuletisinstrumentidest ja saastekvootidest tuleneva positsiooniriskiga, ei ületa

⁴² Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 648/2012, 4. juuli 2012, börsiväliste tuletisinstrumentide, keskkete vastaspoolte ja kauplemisteabehoidlate kohta.

koguriski kapitalinõuete osa, mis määratakse lõike 2 kohaselt kindlaks komisjoni delegeeritud õigusaktiga.

Kui punktis b sätestatud nõue ei ole täidetud, ei tohi tuumikkrediidiasutus tuletisinstrumente ja saastekvoote müüa ega oma bilansis kajastada.

2. Komisjonile antakse õigus võtta artikli 35 kohaselt vastu delegeeritud õigusakte, et:
 - (a) lubada riskimaandamise eesmärgil müüa käesoleva artikli lõikes 1 loetletud liiki klientidele muid kui lõikes 1 osutatud finantsinstrumente, eelkõige neid, mille suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 648/2012 artiklis 11 sätestatud kohustusi;
 - (b) määrata kindlaks tuumikkrediidiasutuse omavahendite nõuete osakaal, millest rohkem ei tohi käesoleva artikli lõikes 1 osutatud tuletisinstrumente ja saastekvoote müüa ega tuumikkrediidiasutuse bilansis kajastada.

Artikkel 13

Eraldi konsolideerimisgrupi üksusi käsitlevad eeskirjad

1. Kui tuumikkrediidiasutus, kes vastavalt artikli 10 lõike 3 kohasele pädeva asutuse otsusele ei tohi tegeleda teatava kauplemistegevusega, kuulub konsolideerimisgruppi, võib eraldatava kauplemistegevusega tegeleda ainult selline konsolideerimisgrupi üksus, mis on tuumikkrediidiasutusest juriidiliselt, majanduslikult ja operatsiooniliselt eraldiseisev (edaspidi „kauplemisüksus”).
2. Kui artikli 9 lõikes 1 osutatud üksus on otsustanud omal algatusel eraldada tuumikkrediidiasutusest artikliga 9 hõlmatud kauplemistegevuse ja saanud artiklis 18 sätestatud menetluse kohaselt oma eraldamiskavale heakskiidu, kohaldatakse käesoleva artikli lõigetes 3–13, artiklites 14–17 ja artiklis 20 sätestatud nõudeid eraldatud üksuste suhtes.
3. ELis tegutsev emaettevõtja tagab, et konsolideerimisgrupp, kuhu kuuluvad tuumikkrediidiasutused ja kauplemisüksused, struktureeritakse nii, et allkonsolideeritud alusel luuakse kaks eraldi allgruppi, kellest ainult ühesse kuuluvad tuumikkrediidiasutused.
4. Tuumikkrediidiasutuse ELis tegutsev emaettevõtja tagab vajalikul määral, et tuumikkrediidiasutus saab kauplemisüksuse maksejõuetuse korral oma tegevust jätkata.
5. Tuumikkrediidiasutus ei hoia kauplemisüksuse kapitaliinstrumente ega hääleõigusi.

Olenemata esimesest lõigust võib pädev asutus otsustada lubada tuumikkrediidiasutusel, kes täidab määruse (EL) nr 575/2013 artikli 49 lõike 3 punkti a või b nõudeid, hoida kauplemisüksuse kapitaliinstrumente või hääleõigusi, kui pädev asutus leiab, et selliste kapitaliinstrumentide või hääleõiguste hoidmine on konsolideerimisgrupi toimimiseks hädavajalik ja et tuumikkrediidiasutus on võtnud asjaomaste riskide asjakohaseks maandamiseks piisavaid meetmeid.

Tuumikkrediidiasutusel, kes ei ole keskne ega piirkondlik krediidiasutus, ei lubata mingil juhul otseselt hoida mis tahes kauplemisüksuse kapitaliinstrumente ega hääleõigusi.

Enne käesoleva lõike kohase otsuse vastuvõtmist konsulteerib pädev asutus EBAga.

Pädev asutus teavitab oma otsusest EBA. EBA avaldab loetelu krediidasutustest ja investeerimisühingutest, kelle suhtes on kohaldatud käesolevat lõiget.

6. Tuumikkrediidasutus ja kauplemisüksus emiteerivad oma võlainstrumente individuaalselt või allkonsolideeritud alusel, tingimusel, et see ei ole vastuolus solveerimiskavaga, mille asjaomased solveerimisasutused on [BRRD] direktiivi kohaselt kokku leppinud.
7. Kõik tuumikkrediidasutuse ja kauplemisüksuse vahelised lepingud ja muud tehingud peavad olema tuumikkrediidasutuse jaoks sama soodsad nagu võrreldavad lepingud ja tehingud, mis tehakse üksustega või mis hõlmavad üksusi, kes ei kuulu samasse allgruppi.
8. Enamik kummagi üksuse, s.o vastavalt tuumikkrediidasutuse ja kauplemisüksuse juhtorgani liikmetest ei tohi olla isikud, kes kuuluvad teise üksuse juhtorganisse. Kummagi üksuse juhtorgani ükski liige, välja arvatud emaettevõtja riskijuhtimise funktsiooni täitev töötaja, ei täida tegevjuhtimise funktsiooni samaaegselt mõlemas üksuses.
9. Tuumikkrediidasutuse, kauplemisüksuse ja nende emaettevõtjate juhtorganite ülesanne on järgida eraldamise eesmärki.
10. Kauplemisüksuse ja tuumikkrediidasutuse nimi või tunnus peab olema kooskõlas kohaldatava siseriikliku õigusega selline, et üldsus suudab hõlpsasti kindlaks teha, milline üksus on kauplemisüksus ja milline tuumikkrediidasutus.
11. Struktuurselt eraldatud krediidasutused ja investeerimisühingud täidavad määruse (EL) nr 575/2013 II, III, IV, VI, VII ja VIII osas ning direktiivi 2013/36/EL VII jaotises sätestatud kohustusi allkonsolideeritud alusel kooskõlas käesoleva artikli lõikega 3.
12. Erandina määruse (EL) nr 575/2013 artikli 6 lõikest 1 ja artiklist 7 kohaldatakse kõnealuse määruse II–IV ja VIII osas sätestatud kohustusi allkonsolideeritud alusel kooskõlas käesoleva artikli lõikega 3.
13. Erandina määruse (EL) nr 575/2013 artikli 6 lõikest 4 ja artiklist 8 kohaldatakse kõnealuse määruse VI osas sätestatud kohustusi allkonsolideeritud alusel kooskõlas käesoleva artikli lõikega 3.

Artikkel 14

Grupisiseste riskide kontsentreerumise piirmäärad

1. Lõike 2 kohase grupisiseste riskide kontsentreerumise piirmäära arvutamisel käsitatakse kõiki artikli 13 lõike 3 kohaselt samasse allgruppi kuuluvaid üksusi ühe kliendina või omavahel seotud klientide rühmana määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punkti 39 tähenduses.
2. Kui käesoleva peatüki kohaselt on kehtestatud meetmed, ei tohi tuumikkrediidasutuse grupisisene riskipositsioon üksuse suhtes, kes ei kuulu tuumikkrediidasutusega samasse allgruppi, ületada 25 % tuumikkrediidasutuse aktsepteeritud kapitalist. Grupisiseste riskide kontsentreerumise piirmäära kohaldatakse allkonsolideeritud alusel, võttes arvesse krediidiriski maandamise mõju

ja erandeid vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artiklitele 399–403 ja käesoleva määruse artiklile 16.

Artikkel 15

Grupiväliste riskide kontsentreerumise piirmäärad

1. Lisaks määruse (EL) nr 575/2013 artikli 395 lõike 1 sätetele, kui käesoleva määruse käesoleva peatüki kohaselt on kehtestatud meetmed, ei tohi tuumikkrediidiasutusel olla järgmisi riskipositsioone:
 - (a) riskide kontsentreerumine finantsüksuse suhtes, mis ületab 25 % tuumikkrediidiasutuse aktsepteeritud kapitalist. Kõnealust riskide kontsentreerumise piirmäära kohaldatakse individuaalselt ja allkonsolideeritud alusel, võttes arvesse krediidiriski maandamise mõju ja erandeid vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artiklitele 399–403 ja käesoleva määruse artiklile 16;
 - (b) riskide kontsentreerumised finantsüksuste suhtes, mis kokku ületavad 200 % tuumikkrediidiasutuse aktsepteeritud kapitalist. Kõnealust riskide kontsentreerumise piirmäära kohaldatakse individuaalselt ja allkonsolideeritud alusel, võttes arvesse krediidiriski maandamise mõju ja erandeid vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artiklitele 399–403 ja käesoleva määruse artiklile 16.
2. Komisjonile antakse õigus võtta artikli 35 kohaselt vastu delegeeritud õigusakte, et kohandada lõike 1 punktis b sätestatud grupiväliste riskide kontsentreerumise koondpiirmäära taset kooskõlas krediidiriski maandamise tunnustamise määraga.

Artikkel 16

Krediidiriski maandamise tehnikad

Kui käesoleva määruse käesoleva peatüki kohaselt on kehtestatud meetmed, kohaldatakse lisaks määruse (EL) nr 575/2013 artiklite 399–403 sätetele krediidiriski maandamise tehnikate tunnustamisega seotud piiranguid riskipositsiooni väärtuste arvutamisel, et tagada vastavus käesoleva määruse artiklite 14 ja 15 kohastele riskide kontsentreerumise piirmääradele.

Komisjonile antakse õigus võtta artikli 35 kohaselt vastu delegeeritud õigusakte, et määrata kindlaks, mil määral krediidiriski maandamise tehnikaid, sealhulgas aktsepteeritud krediidiriski kaitset ja selle piirmäärasid, esimese lõigu kohaldamisel tunnustatakse, tagamaks, et krediidiriski maandamise tehnikad ei vea riskide realiseerumise korral alt, nii et krediidiriski kaitset saab tõhusalt sisse nõuda.

Artikkel 17

Erand riskide kontsentreerumisega seotud üleminekusätetest

Erandina määruse (EL) nr 575/2013 artikli 493 lõikest 3 ei kohaldata kõnealuse lõikega ette nähtud erandeid selliste tuumikkrediidiasutuste riskipositsioonide suhtes, kelle suhtes on käesoleva määruse kohaselt võetud struktuurimeetmeid.

Eraldamiskava

1. Kui pädev asutus on artikli 10 lõike 3 kohaselt teinud otsuse, et tuumikkrediidiasutus ei tohi tegeleda teatava kauplemistegevusega, esitab tuumikkrediidiasutus või vajaduse korral selle ELis tegutsev emaettevõtja kuue kuu jooksul alates artikli 10 lõike 3 teises lõigus osutatud otsuse kuupäevast pädevale asutusele eraldamiskava.

Kui artikli 9 lõikes 1 osutatud üksus on otsustanud eraldada tuumikkrediidiasutusest kauplemistegevused, mis on hõlmatud artikli 9 kohase läbivaatamiskohustusega, esitab ta artiklis 9 osutatud hindamisperioodi alguses eraldamise kohta üksikasjaliku kava. Kõnealune kava hõlmab vähemalt käesoleva artikli lõike 2 punktidega a ja b ette nähtud teavet.

2. Eraldamiskavas kirjeldatakse üksikasjalikult, kuidas eraldamine teostatakse.

Kõnealune kava sisaldab vähemalt järgmist teavet:

- (a) teave tuumikkrediidiasutusest eraldatavate varade ja tegevuste kohta;
- (b) üksikasjalik teave artiklis 13 osutatud eeskirjade kohaldamise kohta;
- (c) eraldamise ajakava.

3. Pädev asutus hindab lõigetes 1 ja 2 osutatud kavasid ja võtab kuue kuu jooksul alates kava esitamisest vastu otsuse kava heakskiitmise kohta või nõuab kava muutmist.
4. Kui pädev asutus nõuab eraldamiskava muutmist, esitab tuumikkrediidiasutus või vajaduse korral selle ELis tegutsev emaettevõtja kolme kuu jooksul alates pädeva asutuse nõude esitamisest uuesti eraldamiskava, mis sisaldab nõutud muudatusi.
5. Pädev asutus võtab ühe kuu jooksul alates kava uuestiesitamisest vastu otsuse kava heakskiitmise või tagasilükkamise kohta. Kui pädev asutus lükkab kava tagasi, võtab ta ühe kuu jooksul alates selle tagasilükkamisest vastu otsuse, millega nähakse ette eraldamiskava, mis sisaldab mis tahes vajalikke muudatusi.
6. Kui tuumikkrediidiasutus või vajaduse korral selle ELis tegutsev emaettevõtja ei esita eraldamiskava lõike 1 kohaselt, võtab pädev asutus hiljemalt kolm kuud pärast lõikes 1 osutatud tähtaja möödumist vastu otsuse, millega nähakse ette eraldamiskava.
7. Kui tuumikkrediidiasutus või vajaduse korral selle ELis tegutsev emaettevõtja ei esita uuesti eraldamiskava, mis sisaldab pädeva asutuse nõutud muudatusi, võtab pädev asutus hiljemalt üks kuu pärast lõike 4 esimeses lõigus osutatud tähtaja möödumist vastu otsuse, millega nähakse ette eraldamiskava.
8. Tuumikkrediidiasutus või vajaduse korral selle ELis tegutsev emaettevõtja tõendab pädevale asutusele, et ta on heakskiidetud kava rakendanud.
9. Krediidiasutuse või ELis tegutseva emaettevõtja juhtorgan tagab, et eraldamiskava on rakendatud kooskõlas pädeva asutuse heakskiiduga.

Artikkel 19

Pädevate asutuste ja asjaomaste solveerimisasutuste vaheline koostöö

1. Enne artikli 10 lõikes 3 osutatud otsuste tegemist teatab pädev asutus sellest [BRRD] direktiivi artikli 3 kohaselt määratud asjaomasele solveerimisasutusele.
2. Viies läbi hindamist vastavalt artiklile 9 ja nõudes vastavalt artiklile 10, et tuumikkrediidiasutus ei tegeleks teatava tegevusega, võtab pädev asutus arvesse mis tahes solveeritavuse hindamisi, mida on läbi viimas või mille on läbi viinud asjaomane solveerimisasutus [BRRD] direktiivi artiklite 13 ja 13a kohaselt.
3. Pädev asutus teeb koostööd asjaomase solveerimisasutusega ja vahetab teavet, mida ta peab oma ülesannete täitmiseks vajalikuks.
4. Pädev asutus tagab, et käesoleva peatüki kohaselt kehtestatud meetmed on kooskõlas määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 13 punkti b, [SRM] määruse artikli 8 lõike 9, [BRRD] direktiivi artiklite 13, 13a, 14 ja 15 ning direktiivi 2013/36/EL artikli 104 kohaselt kehtestatud meetmetega.

Artikkel 20

Kauplemisüksusele keelatud tegevused

Kauplemisüksus ei tohi:

- (a) kaasata hoiuseid, mida vastavalt direktiivile 94/19/EÜ aktsepteeritakse hoiuste tagamise skeemi puhul, välja arvatud juhul, kui kõnealused hoiused on seotud kauplemistegevusega seotud tagatiste vahetamisega;
- (b) osutada seoses punktis a osutatud tegevusega direktiivi 2007/64/EÜ artikli 4 punktis 3 määratletud makseteenuseid, välja arvatud juhul, kui kõnealused makseteenused on kõrvalteenused ja need on hädavajalikud kauplemistegevusega seotud tagatiste vahetamiseks.

Artikkel 21

Erand III peatüki nõuetest

1. Liikmesriigi taotlusel võib komisjon teha käesoleva peatüki nõuetest erandi krediitiasutusele, kes kaasab üksikisikutelt ja VKEdelt hoiuseid, mille suhtes kohaldatakse enne 29. jaanuari 2014 vastu võetud riiklike esmaseid õigusakte, kui kõnealused õigusaktid vastavad järgmistele nõuetele:
 - (a) nende eesmärk on hoida ära artiklis 1 osutatud süsteemset riski, stressiolukordi või maksejõuetust;
 - (b) nendega hoitakse ära, et üksikisikutelt ja VKEdelt kõlblikke hoiuseid kaasavad krediitiasutused tegelevad sellise reguleeritud tegevusega nagu tegevus investeringutega osapoolena või kaubeldavate varade hoidmine; riiklike õigusaktidega võidakse siiski ette näha piiratud erandid, millega lubatakse üksikisikutelt ja VKEdelt hoiuseid kaasaval krediitiasutusel tegeleda riskimaandamisega kapitali, likviidsuse ja rahastamise usaldusväärse juhtimise eesmärgil ning osutada klientidele piiratud riskijuhtimisteenuseid;

- (c) kui üksikisikutelt ja VKEdelt kõlblikke hoiuseid kaasav krediidasutus kuulub konsolideerimisgruppi, tagab ta, et krediidasutus on juriidiliselt eraldatud konsolideerimisgrupi üksustest, kes tegelevad sellise reguleeritud tegevusega nagu tegevus investeringutega osapoolena või kaubeldavate varade hoidmine, ning riiklike õigusaktidega on kindlaks määratud järgmine:
- i) üksikisikutelt ja VKEdelt kõlblikke hoiuseid kaasav krediidasutus saab teha otsuseid muudest konsolideerimisgrupi üksustest sõltumatult;
 - ii) üksikisikutelt ja VKEdelt kõlblikke hoiuseid kaasaval krediidasutusel on juhtorgan, mis on sõltumatu muudest konsolideerimisgrupi üksustest ja krediidasutusest endast;
 - iii) üksikisikutelt ja VKEdelt kõlblikke hoiuseid kaasava krediidasutuse suhtes kohaldatakse kapitali- ja likviidsusnõudeid iseseisvalt;
 - iv) üksikisikutelt ja VKEdelt kõlblikke hoiuseid kaasav krediidasutus ei tohi sõlmida lepinguid ega teha tehinguid muude konsolideerimisgrupi üksustega muudel tingimustel, kui artikli 13 lõikes 7 osutatud tingimustega sarnastel tingimused.

2. Liikmesriik, kes soovib taotleda erandit krediidasutusele, kelle suhtes kohaldatakse kõnealuseid riiklike õigusakte, saadab komisjonile eranditaotluse koos sellise pädeva asutuse positiivse arvamusel, kes teostab järelevalvet asjaomase krediidasutuse üle. Kõnealuses taotluses esitatakse kogu teave, mida on vaja riiklike õigusaktide hindamiseks, ja märgitakse krediidasutused, kelle jaoks erandit taotletakse. Kui komisjon leiab, et tal pole kogu vajalikku teavet, võtab ta kahe kuu jooksul alates taotluse saamisest asjaomase liikmesriigiga ühendust ning täpsustab, millist täiendavat teavet on vaja.

Kui komisjon on saanud kogu teabe, mida ta peab vajalikuks eranditaotluse hindamiseks, teatab ta ühe kuu jooksul taotluse esitanud liikmesriigile, et ta on teabega rahul.

Olles arutanud EBAga kavandatud otsuse aluseks olevaid põhjusi ning sellise otsuse võimalikku mõju liidu finantsstabiilsusele ja siseturu toimimisele, võtab komisjon viie kuu jooksul alates teises lõigus osutatud teate esitamisest vastu rakendusotsuse, millega tunnistatakse riiklikud õigusaktid käesoleva peatükiga mitte vastuolus olevaks ja tehakse erand lõikes 1 osutatud taotluses märgitud krediidasutuste suhtes. Kui komisjon kavatses tunnistada riiklikud õigusaktid vastuolus olevaks ja mitte teha erandit, esitab ta üksikasjalikult oma vastuväited ja annab taotluse esitanud liikmesriigile võimaluse esitada ühe kuu jooksul alates komisjoni vastuväidete esitamise kuupäevast kirjalikud märkused. Komisjon võtab kolme kuu jooksul alates märkuste esitamise lõpptähtajast vastu rakendusotsuse erandi tegemise või tagasilükkamise kohta.

Riiklike õigusaktide muutmise korral teatab liikmesriik muudatustest komisjonile. Komisjon võib kolmandas lõigus osutatud rakendusotsuse läbi vaadata.

Kui käesoleva peatükiga mitte vastuolus olevaks tunnistatud riiklike õigusakte enam ei kohaldata krediidasutuse suhtes, kellele on tehtud erand käesoleva peatüki nõuetest, tühistatakse kõnealusele krediidasutusele tehtud erand.

Komisjon teavitab oma otsustest EBA. EBA avaldab loetelu krediidasutustest, kellele on käesoleva artikli kohaselt tehtud erand. Loetelu ajakohastatakse pidevalt.

IV peatükk

Üksused, kelle suhtes kohaldatakse II ja III peatüki nõudeid

Artikkel 22

Künniste arvutamist käsitlevad eeskirjad

1. Artikli 3 punkti b alapunkti ii kohaldamisel arvutatakse künnised ELis tegutseva emaettevõtja konsolideeritud raamatupidamise aastaaruannete alusel.
2. Artikli 3 punkti b alapunkti iii kohaldamisel arvutatakse künnised liidus tehtava tegevuse alusel.
3. Arvutamisel ei võeta arvesse kindlustus- ja edasikindlustusandjate ning muude finantssektoriväliste ettevõtjate varasid ja kohustusi.
4. Pädev asutus teeb hiljemalt [*väljaannete talitus, palun märkida kuupäev: 12 kuud pärast käesoleva määruse avaldamist*] kindlaks krediitiasutused ja konsolideerimisgrupid, kelle suhtes käesolevat määrust artikli 3 kohaselt kohaldatakse, ja teavitab sellest viivitamata EBA.

Pärast pädevalt asutuselt teate saamist avaldab EBA viivitamata esimeses lõigus osutatud loetelu. Loetelu ajakohastatakse pidevalt.

Artikkel 23

Kauplemistegevuse arvutamine

1. Artikli 3 kohaldamisel arvutatakse kauplemistegevus kooskõlas kohaldatava raamatupidamiskorraga järgmiselt:

Kauplemistegevus = $(TSA + TSL + DA + DL)/2$, kus:

- (a) kaubeldavate väärtpaberite varad (*Trading Securities Assets – TSA*) on varad, mis on osa tervikuna valitsetavast väärtpaberiportfelligist ja mille puhul on tõendeid hiljutise tegeliku lühiajalise kasumivõtmise mustri kohta, välja arvatud tuletisinstrumentide varad;
- (b) kaubeldavate väärtpaberite kohustused (*Trading Securities Liabilities – TSL*) on kohustused, mis on võetud lühiajalise tagasiostukavatsusega ja mis on osa tervikuna valitsetavast väärtpaberiportfelligist ning mille puhul on tõendeid hiljutise tegeliku lühiajalise kasumivõtmise mustri kohta, välja arvatud tuletisinstrumentide kohustused;
- (c) tuletisinstrumentide varad (*Derivative Assets – DA*) on positiivse asendusväärtusega tuletisinstrumentid, mida ei käsitata riskimaanduse tuletisinstrumentidena ega tuletisinstrumenti tunnustega väärtpaberitena;
- (d) tuletisinstrumentide kohustused (*Derivative Liabilities – DL*) on negatiivse asendusväärtusega tuletisinstrumentid, mida ei käsitata riskimaandusinstrumentidena.

2. Kauplemistegevuse arvutamisel ei võeta arvesse kindlustus- ja edasikindlustusandjate ning muude finantssektorivälise ettevõtjate varasid ja kohustusi.

3. EBA koostab rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, et näha ette meetodika lõikes 1 osutatud kauplemistegevuse arvutamiseks, võttes arvesse kohaldatavate raamatupidamiskordade erinevusi.

EBA esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt [*väljaannete talitus, palun märkida kuupäev: 1 kuu pärast käesoleva määruse avaldamist*].

Komisjonile antakse õigus võtta määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 15 kohaselt vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid.

4. Komisjonile antakse õigus võtta artikli 35 kohaselt vastu delegeeritud õigusakte, et muuta käesoleva artikli lõike 1 punktide a–d kohaseid kauplemistegevuse komponente, et võtta arvesse muudatusi kohaldatavates raamatupidamiskordades.

Artikkel 24

Kauplemistegevust käsitleva teabe esitamine pädevale asutusele

1. Artiklis 3 osutatud üksused esitavad pädevale asutusele artikli 23 lõike 1 kohase asjaomase teabe kauplemistegevuse kogumahu ja komponentide kohta esimest korda [*väljaannete talitus, palun märkida kuupäev: üheksa kuud pärast käesoleva määruse avaldamist*] ja seejärel kord aastas.

2. EBA töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, et määrata kindlaks lõikes 1 osutatud teabe esitamise ühtne vorm ning juhised kõnealuse vormi kasutamiseks.

EBA esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt [*väljaannete talitus, palun märkida kuupäev: 1 kuu pärast käesoleva määruse avaldamist*].

Komisjonile antakse õigus võtta määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 15 kohaselt vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid.

V peatükk

Nõuetele vastavus

ESIMENE JAGU

Üksused

Artikkel 25

Selliste üksuste kohustused, kelle suhtes kohaldatakse käesolevat määrust

1. Üksused, kelle suhtes kohaldatakse käesolevat määrust, peavad olema võtnud asjakohased meetmed, mis võimaldavad pädevatel asutustel saada teavet, mida on vaja, et hinnata vastavust käesoleva määruse nõuetele.
2. Üksused, kelle suhtes kohaldatakse käesolevat määrust, esitavad pädevale asutusele kogu teabe, mida on vaja, et hinnata nende vastavust käesoleva määruse nõuetele, sealhulgas artikli 9 lõikes 2 osutatud parameetritepõhiseks hindamiseks vajaliku teabe. Samuti tagavad kõnealused üksused, et nende sisekontrolli mehhanismid ning juhtimis- ja raamatupidamistava võimaldaksid igal ajal jälgida nende vastavust käesoleva määruse nõuetele.
3. Üksused, kelle suhtes kohaldatakse käesolevat määrust, registreerivad kõik oma tehingud ning dokumenteerivad süsteemid ja protsessid, mida kasutatakse käesoleva määruse kohaldamisel, nii et pädev asutus saab igal ajal jälgida vastavust käesoleva määruse nõuetele.

TEINE JAGU

Pädevad asutused

Artikkel 26

Pädevate asutuste õigused ja kohustused

1. Käesoleva määrusega määratud kohustuste täitmiseks kasutavad pädevad asutused asjaomaste liidu õigusaktidega neile antud õigusi.
2. Pädev asutus jälgib selliste üksuste tegevust, kelle suhtes kohaldatakse käesolevat määrust, hindab pidevalt vastavust käesoleva määruse nõuetele ja tagab sellise vastavuse.
3. Pädevatel asutustel on õigus nõuda, et ELis tegutsev emaettevõtja, kes ei ole reguleeritud üksus, kuid kellel on vähemalt üks tütarettevõtja, kes on reguleeritud üksus, tagab, et tema reguleeritud tütarettevõtjad järgivad käesolevat määrust.
4. Käesoleva määruse kohaldamisel käsitatakse konsolideeritud järelevalvet teostavat asutust pädeva asutusena kõigi konsolideerimisgrupi üksuste suhtes, kes kuuluvad ELis tegutseva emaettevõtjaga samasse konsolideerimisgruppi ja kelle suhtes kohaldatakse käesolevat määrust.

Kui ELis tegutseva emaettevõtja tütarettevõtja, kes on asutatud teises liikmesriigis ja kelle üle teostab järelevalvet muu järelevalveasutus kui ELis tegutseva emaettevõtja üle järelevalvet teostav asutus, on vastavalt määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 6 lõikele 4 oluline, konsulteerib konsolideeritud järelevalvet teostav asutus olulise tütarettevõtja päritoluliikmesriigi pädeva asutusega seoses mis tahes otsusega, mida konsolideeritud järelevalvet teostav asutus käesoleva määruse kohaselt teeb.

VI peatükk

Suhted kolmandate riikidega

Artikkel 27

Kolmanda riigi õigusraamistiku samaväärsus

1. Liikmesriigi või kolmanda riigi pädeva asutuse taotlusel või omal algatusel võib komisjon võtta vastu rakendusakte, millega määratakse kindlaks, et:
 - (a) kolmanda riigi õigus-, järelevalve- ja jõustamiskorraga tagatakse, et kõnealuses kolmandas riigis tegutsevad krediitiasutused ja emaettevõtjad täidavad siduvaid nõudeid, mis on samaväärsed artiklites 6, 10–16 ja 20 sätestatud nõuetega;

- (b) kõnealuse kolmanda riigi õigusraamistikuga on ette nähtud tõhus samaväärne süsteem kolmanda riigi siseriikliku õiguskorraga kehtestatud struktuurimeetmete tunnustamiseks.
2. Komisjon võib oma otsust muuta või selle tühistada, kui otsuse aluseks olevad tingimused ei ole enam täidetud.
3. Komisjonile antakse õigus võtta käesoleva määruse artikli 35 kohaselt vastu delegeeritud õigusakte, et määrata kindlaks kriteeriumid, mille alusel hinnatakse, kas kolmanda riigi õigus- ja järelevalveraamistik on käesoleva määrusega samaväärne.
- Komisjon võtab delegeeritud õigusaktid vastu hiljemalt [*väljaannete talitus, palun märkida kuupäev: 24 kuud pärast käesoleva määruse jõustumist*].
4. EBA kehtestab koostöökorra selliste kolmandate riikide asjaomaste pädevate asutustega, mille õigus- ja järelevalveraamistik on tunnistatud lõigete 1–3 kohaselt käesoleva määrusega samaväärseks. Sellise korraga määratakse kindlaks vähemalt kord miinimumteabe vahetamiseks mõlema jurisdiktsiooni asjaomaste pädevate asutuste vahel.

VII peatükk

Halduskaristused ja -meetmed

Artikkel 28

Halduskaristused ja -meetmed

1. Ilma et see piiraks artikli 26 kohaseid pädevate asutuste järelevalvealaseid õiguseid ning liikmesriikide õigust näha ette ja kohaldada kriminaalkaristusi, annavad liikmesriigid pädevatele asutustele siseriikliku õiguse kohaselt õiguse kohaldada halduskaristusi ja muid haldusmeetmeid vähemalt järgmiste rikkumiste korral:
- (a) artiklis 6 sätestatud keelu rikkumine;
- (b) artikli 24 lõike 1 kohaselt esitatava teabe mis tahes moonutamine.
- Liikmesriigid annavad pädevatele asutustele õiguse kohaldada halduskaristusi ja -meetmeid krediidasutuse suhtes ja konsolideerimisgrupi mis tahes üksuse suhtes, sealhulgas segavaldusettevõtja, kindlustusandja või edasikindlustusandja suhtes.
- Kui esimeses lõigus osutatud sätteid kohaldatakse juriidiliste isikute suhtes, näevad liikmesriigid ette, et pädevatel asutustel on rikkumiste korral õigus määrata siseriiklikus õiguses sätestatud tingimustel karistusi juhtorgani liikmetele ning muudele üksikisikutele, kes siseriikliku õiguse kohaselt vastutavad rikkumise eest.
2. Lõike 1 kohaldamise eesmärgil kohaldatavad halduskaristused ja -meetmed peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.
3. Kui liikmesriik on otsustanud näha lõikes 1 osutatud sätete rikkumise eest ette kriminaalkaristused, tagab ta, et võetud on asjakohased meetmed, nii et pädeval asutusel on kõik vajalikud õigused teha oma jurisdiktsioonis koostööd õigusasutustega, et saada konkreetset teavet kriminaaluurimiste või -menetluste kohta, mis on algatatud seoses artikli 6 võimaliku rikkumisega ja artikli 24 lõike 1

kohaselt esitatava teabe moonutamise ja edastada seda teavet teistele pädevatele asutustele ja EBA-le, et täita kohustust teha lõike 1 kohaldamisel koostööd üksteisega ning vajaduse korral EBAga.

Pädevad asutused võivad teha teiste liikmesriikide pädevate asutustega koostööd ka seoses oma karistuste kohaldamise õiguse kasutamise hõlbustamisega.

4. Liikmesriigid annavad pädevatele asutustele siseriikliku õiguse kohaselt õiguse kohaldada lõikes 1 osutatud rikkumiste korral vähemalt järgmisi halduskaristusi ja muid meetmeid:

- (a) korraldus, millega nõutakse, et rikkumise eest vastutav isik lõpetaks õigusvastase tegevuse ja hoiduks selle tegevuse kordamisest;
- (b) rikkumise tulemusel teenitud kasumi või välditud kahjumi loovutamine, kui sellist kasumit või kahjumit on võimalik kindlaks määrata;
- (c) avalik hoiatus, milles märgitakse vastutav isik ja rikkumise laad;
- (d) tegevusloa tühistamine või peatamine;
- (e) vastutava füüsilise isiku suhtes kehtestatud ajutine keeld täita artiklis 3 osutatud üksuses juhtimisfunktsioone;
- (f) korduvate rikkumiste korral vastutava füüsilise isiku suhtes kehtestatud alaline keeld täita artiklis 3 osutatud üksuses juhtimisfunktsioone;
- (g) maksimaalne rahaline halduskaristus, mis vastab vähemalt kolmekordsele rikkumise tulemusel teenitud kasumile või välditud kahjumile, kui sellist kasumit või kahjumit on võimalik kindlaks määrata;
- (h) füüsilise isiku puhul maksimaalne rahaline halduskaristus vähemalt 5 000 000 eurot või liikmesriigis, kus euro ei ole ametlik vääring, vastav summa omavääringus käesoleva määruse jõustumise kuupäeva seisuga;
- (i) juriidilise isiku puhul maksimaalne rahaline halduskaristus, mis vastab vähemalt 10 %-le juriidilise isiku aastasest kogukäibest viimase kättesaadava raamatupidamise aastaaruande järgi, mille on heaks kiitnud juhtorgan; kui juriidiline isik on emaettevõtja või sellise emaettevõtja tüdarettevõtja, kes peab koostama direktiivi 2013/34/EL kohaselt konsolideeritud finantsaruandeid, vastab asjaomane aastane kogukäive asjaomase raamatupidamiskorra kohasele aastasele kogukäibe või sellele vastavale tululiigile viimase kättesaadava konsolideeritud raamatupidamise aastaaruande järgi, mille on heaks kiitnud kõrgeima taseme emaettevõtja juhtorgan.

Liikmesriigid võivad lisaks käesolevas lõikes osutatud õigustele anda pädevatele asutustele täiendavaid õigusi ja näha ette, et nad võivad kohaldada muud laadi ja rangemaid karistusi, kui on sätestatud käesolevas lõikes.

5. Liikmesriigid teavitavad lõikes 1 osutatud eeskirjadest komisjoni ning EBA hiljemalt [väljaannete talitus, palun märkida kuupäev: 12 kuud pärast käesoleva määruse jõustumist]. Nad teavitavad komisjoni ja EBA viivitamata eeskirjade mis tahes hilisematest muudatustest.

Artikkel 29

Järelevalvevolituste kasutamine ja karistuste kohaldamine

1. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused võtavad halduskaristuse või muu meetme liigi ja ulatuse kindlaks määramisel arvesse kõiki asjakohaseid asjaolusid, sealhulgas vajaduse korral järgmist:
 - (a) rikkumise raskus ja kestus;
 - (b) rikkumise eest vastutava isiku vastutuse ulatus;
 - (c) rikkumise eest vastutava isiku finantsseisund, võttes arvesse selliseid tegureid nagu juriidilise isiku kogukäive või füüsilise isiku aastane sissetulek;
 - (d) rikkumise eest vastutava isiku teenitud kasumi või välditud kahjumi suurus, kui sellist kasumit või kahjumit on võimalik kindlaks määrata;
 - (e) rikkumise eest vastutava isiku valmidus teha pädeva asutusega koostööd, ilma et see piiraks vajadust tagada selle isiku teenitud kasumi või välditud kahjumi loovutamine;
 - (f) rikkumise eest vastutava isiku toimepandud varasemad rikkumised;
 - (g) meetmed, mida rikkumise eest vastutav isik on võtnud, et vältida rikkumise kordumist;
 - (h) rikkumise mis tahes võimalikud süsteemsed tagajärjed.

Artikkel 30

Rikkumistest teatamine

1. Pädev asutus kehtestab tõhusad mehhanismid, mis võimaldavad teatada artikli 28 lõikes 1 osutatud tegelikest või võimalikest rikkumistest.
2. Lõikes 1 osutatud mehhanismid hõlmavad vähemalt järgmist:
 - (a) rikkumisteade vastuvõtmise erimenetlused ja nende järelmeetmed, sh turvaliste sidekanalite loomine kõneluste teadete esitamiseks;
 - (b) asjakohase kaitse tagamine kättemaksu, diskrimineerimise ja muud laadi ebaõiglase kohtlemise eest töölepingu alusel töötavatele isikutele, kes teatavad rikkumisest või keda süüdistatakse rikkumises;
 - (c) nii rikkumisest teatava isiku kui ka rikkumise väidetavalt toime pannud füüsilise isiku isikuandmete kaitse, sh kaitse, mis seondub nende isiku konfidentsiaalsuse säilitamisega menetluse kõikidel etappidel, ilma et see piiraks sellist teabe avalikustamist, mida nõutakse siseriikliku õigusega uurimise või sellele järgneva kohtumenetluse raames.
3. Liikmesriigid nõuavad, et tööandjatel on asjakohane sisekord, mille kohaselt nende töötajad saavad artikli 28 lõikes 1 osutatud rikkumistest teatada.
4. Liikmesriigid võivad käesoleva määruse võimalike rikkumiste kohta asjakohast teavet esitavatele isikutele ette näha kooskõlas siseriikliku õigusega pakutavad rahalised stiimulid, kui sellistel isikutel ei ole eelnevat õiguslikku ega lepingulist kohustust sellist teavet esitada, tingimusel et teave on uus ja selle tulemusel

kohaldatakse halduskaristust või muud meetet käesoleva määruse rikkumise eest või kriminaalkaristust.

Artikkel 31

Teavevahetus EBAGA

1. Pädevad asutused esitavad EBA-le igal aastal koondteabe kõigi haldusmeetmete ja -karistuste kohta, mida nad on kohaldanud artikli 28 kohaselt. EBA avaldab selle teabe aastaaruandes.
2. Kui liikmesriik on otsustanud näha artikli 28 lõikes 1 osutatud sätete rikkumise eest ette kriminaalkaristused, esitavad nende pädevad asutused EBA-le igal aastal anonüümsed koondandmed kõigi korraldatud kriminaaluurimiste ja kohaldatud karistuste kohta. EBA avaldab selle teabe aastaaruandes.
3. Kui pädev asutus on avalikustanud halduskaristused, trahvid, muud meetmed ja kriminaalkaristused üldsusele, teatab ta neist samal ajal ka EBA-le.
4. EBA töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, et määrata kindlaks lõigetes 1 ja 2 osutatud teavevahetuse kord ja vormid.

EBA esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt [*väljaannete talitus, palun märkida kuupäev: 12 kuud pärast käesoleva määruse avaldamist*].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artikliga 15.

Artikkel 32

Otsuste avaldamine

1. Ilma et see piiraks kolmanda lõigu kohaldamist, avaldab pädev asutus mis tahes otsuse artikli 6 rikkumise või artikli 28 lõike 1 kohaselt esitatava finantsteabe moonutamise eest halduskaristuse või muu meetme kohaldamise kohta oma veebisaidil viivitamata pärast seda, kui isikule, kelle kohta otsus on tehtud, on otsusest teada antud.

Esimese lõigu kohaselt avaldatavas teabes täpsustatakse vähemalt rikkumise liik ja laad ning see, kes on isik, kelle kohta otsus on tehtud.

Esimest ja teist lõiku ei kohaldata otsuste puhul, millega kohaldatakse uurimislikku laadi meetmeid.

Kui pädev asutus leiab pärast iga üksikjuhtumi eraldi hindamist, et sellise juriidilise isiku identiteeti, kelle kohta otsus on tehtud, või füüsilise isiku isikuandmeid avaldada oleks ebaproportsionaalne, või kui selline avaldamine seaks ohtu käimasoleva uurimise või finantsturgude stabiilsuse, teeb ta üht järgnevast:

- (a) lükkab otsuse avaldamise edasi kuni edasilükkamise põhjused on lakanud olemast;
- (b) avaldab otsuse kooskõlas siseriikliku õigusega anonüümsetel alustel, kui selline avaldamine tagab asjaomaste isikuandmete tõhusa kaitse, ning vajaduse korral lükkab asjaomaste andmete avaldamise mõistliku aja võrra edasi, kui on

- ette näha, et anonüümse avaldamise põhjused lakkavad selle aja jooksul olemast;
- (c) ei avalda otsust, kui ta on arvamusel, et punktide a või b kohane avaldamine on ebapiisav, et tagada:
- i) finantsturgude stabiilsuse mitte ohtu sattumine;
 - ii) sellise otsuse avaldamise proportsionaalsus vähemoluliseks peetava meetme puhul.
2. Juhul kui otsuse saab riigi kohtu-, haldus- või muule asutusele edasi kaevata, avaldab pädev asutus oma veebisaidil viivitamata ka selle teabe ja hilisema teabe edasikaebuse tulemuste kohta. Samuti avaldatakse teave mis tahes otsuse kohta, millega tühistatakse otsus, mille saab edasi kaevata.
3. Pädev asutus tagab, et käesoleva artikli kohaselt avaldatud mis tahes otsus jääb tema veebisaidil kättesaadavaks vähemalt viieks aastaks pärast selle avaldamist. Kõnealustes otsustes sisalduvaid isikuandmeid hoitakse pädeva asutuse veebisaidil aja jooksul, mis on vajalik kohaldatavate andmekaitse-eeskirjade kohaselt.

VIII peatükk

Aruandlus ja läbivaatamine

Artikkel 33

EBA esitatavad aruanded

EBA koostab koostöös ESMaga järgmised aruanded ja esitab need komisjonile hiljemalt [väljaannete talitus, palun märkida kuupäev: 12 kuud pärast käesoleva määruse avaldamist]:

- (a) aruanne artikli 9 lõike 2 punktide a–h kohaste parameetrite võimalike piirmäärade ning selliste väärtpaperistamise liikide kohta, mis EBA arvates ei ohusta tuumikkrediidiasutuse finantsstabiilsust ega liidu finantssüsteemi;
- (b) aruanne selle kohta, kas tuumikkrediidiasutuse oma riski usaldusväärseks juhtimiseks tuleks hõlmata muid kui artikli 11 lõikes 1 loetletud tuletisinstrumentide ja finantsinstrumentide liike;
- (c) aruanne selle kohta, kas võib lubada müüa klientidele riskimaandamiseks muid kui artikli 12 lõikes 1 loetletud finantsinstrumente ning kui suur on artikli 12 lõike 2 punktis b osutatud omavahendite nõuete osakaal, millest rohkem ei tohi tuletisinstrumente müüa.

Artikkel 34

Läbivaatamine

Komisjon jälgib korrapäraselt käesolevas määruses sätestatud eeskirjade mõju artiklis 1 osutatud eesmärkide saavutamisele ja liidu finantssüsteemi stabiilsusele tervikuna, võttes arvesse turu struktuuri suundumusi ning käesoleva määrusega reguleeritud üksuste

suundumusi ja tegevust, ja esitab mis tahes asjakohased ettepanekud. Läbivaatamisel keskendutakse eelkõige artiklis 3 osutatud künniste kohaldamisele, artikliga 6 ette nähtud keelu kohaldamisele ja tõhususele, artiklis 8 osutatud tegevuse ulatusele ja artiklis 9 sätestatud parameetrite sobivusele. Võttes arvesse pädevate asutuste seisukohti, esitab komisjon 1. jaanuariks 2020 ja seejärel korrapäraselt Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, mis käsitleb eespool nimetatud küsimusi, vajaduse korral koos õigusakti ettepanekuga.

IX peatükk

Lõppsätted

Artikkel 35

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Artikli 6 lõikes 6, artikli 8 lõikes 3, artikli 10 lõikes 5, artikli 11 lõikes 3, artikli 12 lõikes 2, artikli 15 lõikes 2, artikli 16 teises lõigus, artikli 23 lõikes 4 ja artikli 27 lõikes 3 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile määramata ajaks alates artiklis 38 osutatud kuupäevast.
3. Euroopa Parlament või nõukogu võib artikli 6 lõikes 6, artikli 8 lõikes 3, artikli 10 lõikes 5, artikli 11 lõikes 3, artikli 12 lõikes 2, artikli 15 lõikes 2, artikli 16 teises lõigus, artikli 23 lõikes 4 ja artikli 27 lõikes 3 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.
4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
5. Artikli 6 lõike 6, artikli 8 lõike 3, artikli 10 lõike 5, artikli 11 lõike 3, artikli 12 lõike 2, artikli 15 lõike 2, artikli 16 teise lõigu, artikli 23 lõike 4 ja artikli 27 lõike 3 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväiteid või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 36

Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolevat määrust kohaldatakse alates selle jõustumisest, välja arvatud artikkel 6, mida kohaldatakse alates [väljaannete talitus, palun märkida kuupäev: 18 kuud pärast käesoleva määruse avaldamist], ja artiklid 13–18 ja 20, mida kohaldatakse alates [väljaannete talitus, palun märkida kuupäev: 36 kuud pärast käesoleva määruse avaldamist].

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

*Euroopa Parlamendi nimel
president*

*Nõukogu nimel
eesistuja*

FINANTSSELGITUS

1. ETTEPANEKU/ALGATUSE RAAMISTIK

- 1.1. Ettepaneku/algatuse nimetus
- 1.2. Asjaomased poliitikavaldkonnad vastavalt tegevuspõhise juhtimise ja eelarvestamise (ABM/ABB) struktuurile
- 1.3. Ettepaneku/algatuse liik
- 1.4. Eesmärgid
- 1.5. Ettepaneku/algatuse põhjendus
- 1.6. Meetme kestus ja finantsmõju
- 1.7. Ettenähtud eelarve täitmise viisid

2. HALDUSMEETMED

- 2.1. Järelevalve ja aruandluse eeskirjad
- 2.2. Haldus- ja kontrollisüsteemid
- 2.3. Pettuse ja eeskirjade eiramise ärahoidmise meetmed

3. ETTEPANEKU/ALGATUSE HINNANGULINE FINANTSMÕJU

- 3.1. Mitmeaastase finantsraamistiku rubriigid ja kulude eelarveread, millele mõju avaldub
- 3.2. Hinnanguline mõju kuludele
 - 3.2.1. *Üldine hinnanguline mõju kuludele*
 - 3.2.2. *Hinnanguline mõju tegevusassigneeringutele*
 - 3.2.3. *Hinnanguline mõju haldusassigneeringutele*
 - 3.2.4. *Kooskõla kehtiva mitmeaastase finantsraamistikuga*
 - 3.2.5. *Kolmandate isikute rahaline osalus*
- 3.3. Hinnanguline mõju tuludele

FINANTSSELGITUS

1. ETTEPANEKU/ALGATUSE RAAMISTIK

1.1. Ettepaneku/algatuse nimetus

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus ELi pankade vastupanuvõimet parandavate struktuurimeetmete kohta

1.2. Asjaomased poliitikavaldkonnad vastavalt tegevuspõhise juhtimise ja eelarvestamise (ABM/ABB)⁴³ struktuurile

Siseturg – finantsturud

1.3. Ettepaneku/algatuse liik

Ettepanek/algatus käsitleb **uut meedet**

1.4. Eesmärgid

1.4.1. Komisjoni mitmeaastased strateegilised eesmärgid, mida ettepaneku/algatuse kaudu täidetakse

Panustada finantsstabiilsust ohustavate riskide vähendamisse ning taastada investorite ja teiste turuosaliste usaldus finantsturgude vastu.

1.4.2. Erieesmärgid ning asjaomased tegevusalad vastavalt tegevuspõhise juhtimise ja eelarvestamise struktuurile

Eespool nimetatud üldisi eesmärke silmas pidades on käesoleva määruse eesmärk hoida ära süsteemset riski, stressiolukordi ja suurte, komplekssete ja omavahel seotud pankade maksejõuetust ning saavutada järgmised eesmärgid:

- vähendada krediidasutuses ülemääraste riskide võtmist;
- kõrvaldada olulised huvide konfliktid krediidasutuse eri osade vahel;
- hoida ära vahendite väärpaigutamist ja soodustada laenude andmist reaalmajandusele;
- tagada siseturul kõigile krediidasutustele ja investeerimisühingutele moonutamata konkurentsitingimused;
- vähendada finantssektoris omavahelist seotust, millega kaasneb süsteemne risk;
- hõlbustada krediidasutuse tõhusat juhtimist, seiret ja järelevalvet ning
- hõlbustada konsolideerimisgrupi nõuetekohast solveerimist ja maksevõime taastamist.

⁴³ ABM – tegevuspõhine juhtimine; ABB – tegevuspõhine eelarvestamine.

1.4.3. Oodatavad tulemused ja mõju

Täpsustage, milline peaks olema ettepaneku/algatuse oodatav mõju abisaajatele/sihtrühmale.

Krediidiasutuses riskide võtmise vähendamine;

krediidiasutuse eri osade vaheliste huvide konfliktide vähendamine;

vahendite väärpaigutamise vähendamine ja reaalmajandusele suuremas mahus laenude andmine;

konkurentsimoonutuste vähendamine siseturul;

omavahelise seotuse vähendamine finantssektoris;

krediidiasutuste juhtimise, seire ja järelevalve tõhustamine;

kõige suuremate ja komplekssemate pangagruppide nõuetekohasem solveerimine ja maksevõime taastamine.

1.4.4. Tulemus- ja mõjunäitajad

Täpsustage, milliste näitajate alusel hinnatakse ettepaneku/algatuse elluviimist.

Asjaomased näitajad, mille alusel ettepanekut hinnata, võiksid hõlmata järgmist:

- nende pankade arv ja suurus, kelle suhtes struktuurse eraldamise nõuet kohaldatakse;
- tegevuste viimine hoiuseid kaasavasse üksusesse või kauplemisüksusesse;
- tehingute maht, hinnavad või likviidsus asjaomastel turgudel;
- nende pankade turuosa areng, kelle suhtes struktuurset eraldamist kohaldatakse;
- turu kontsentratsioon tegevuste puhul, mille suhtes struktuurset eraldamist kohaldatakse;
- uued turuletulijad tegevuste puhul, mille suhtes struktuurset eraldamist kohaldatakse;
- nende pankade kasumlikkuse areng, kelle suhtes struktuurset eraldamist kohaldatakse;
- kaudsete riiklike toetuste suuruse näitajad;
- pankrotti minemiseks liiga suurte pankade rahastamiskulu eelise näitajad;
- pankrotti minemiseks liiga suurte pankade kauplemis- ja laenutegevuse näitajad.

1.5. Ettepaneku/algatuse põhjendus

1.5.1. Lühi- või pikaajalises perspektiivis täidetavad vajadused

Alates finantskriisi algusest on Euroopa Liit (edaspidi „EL”) ja selle liikmesriigid tegelenud pankade reguleerimise ja järelevalve põhjaliku läbivaatamisega.

EL on käivitanud panganduses mitu reformi, selleks et suurendada pankade vastupanuvõimet ja vähendada nende võimaliku maksejõuetuse mõju eesmärgiga luua turvalisem, usaldusväärsem, läbipaistvam ja vastutustundlikum finantssüsteem, mis toimib majanduse ja ühiskonna kui terviku hüvanguks (vt eelkõige uus kapitalinõuete määrus ja direktiiv (CRR ja CRD IV) ning ettepanek pankade maksevõime taastamise ja solveerimise direktiivi (BRRD) kohta).

ELi pangandussektor ja üksikud pangad püsivad siiski suured nii absoluut- kui ka suhtelistes näitajates. Suurimad pangad on aktiivsemad nii keerulisemas kauplemistegevuses kui ka piiriüleises tegevuses ja seda väga suure arvu juriidiliste isikute kaudu.

Seetõttu on mitu ELi liikmesriiki ja kolmandat riiki teinud veelgi rohkem ja viinud kõige suuremate ja komplekssemate finantseerimisasutustega seotud probleemide lahendamiseks ellu pangandussektori struktuurireformid või on seda tegemas. Ka sellised rahvusvahelised institutsioonid nagu G20, finantsstabiilsuse nõukogu, Rahvusvaheliste Arvelduste Pank, Rahvusvaheline Valuutafond ning Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsioon on rõhutanud niisuguste reformide tähtsust näiteks solveeritavuse puhul ja kutsunud üles pidama laiaulatuslikku ja üleilmset arutelu pankade ärimudelite üle.

1.5.2. Euroopa Liidu meetme lisandväärtus

Sellise arengu valguses on ELi tasandil meetme võtmine väga põhjendatud. Kuigi riiklikel reformidel on üldjoontes sama eesmärk, on nende üksikasjad erinevad. See moonutab otsuseid tegevuskoha kohta, sest pankrotti minemiseks liiga suured pangad võivad viia tegevusi üle või asuda ise ümber teise liikmesriiki. ELi ühine meede oleks seega tulemuslikum. Ühtsete eeskirjade vajadus on eriti suur pangandusliidus, selleks et lihtsustada ühtse järelevalvemehhanismi järelevalvealast tööd ja ühtse solveerimismehhanismi solveerimisemeetmete võtmist.

1.5.3. Samalaadsetest kogemustest saadud õppetunnid

Andmed puuduvad.

1.5.4. Kooskõla ja võimalik koostoime muude asjaomaste meetmetega

EL on juba käivitanud mitu reformi, mille eesmärk on suurendada pankade vastupanuvõimet ning vähendada pankade maksejõuetuse tõenäosust ja mõju. Reformid hõlmavad pankade maksevõime suurendamise meetmeid (CRR/CRDIV paketi kapitali- ja likviidsusnõudeid käsitlev osa); pankade solveeritavuse suurendamise meetmeid (kavandatud BRRD); hoiuste tagamise parandamise meetmeid (hoiuste tagamise skeemi direktiivi läbivaatamine); läbipaistvuse suurendamise, tuletisinstrumentidega seotud riskide vähendamise ning turu infrastruktuuri parandamise meetmeid (Euroopa turu infrastruktuuri määrus (EMIR) ja sellega seonduvad finantsinstrumentide turgude direktiivi (MiFID) muudatused). Lisaks sellele on Euroopa Komisjon selleks, et peatada riigi rahandusega seotud riskide ja panganduse riskide negatiivsete mõjude vastastikuse ülekandumise tsükkel ning taastada usaldus euro ja pangandussüsteemi vastu, kutsunud üles arendama edasi pangandusliitu, mis tugineb ELi kõigi pankade suhtes kohaldatavate ühtsete eeskirjade kogumile. See hõlmab ühtset järelevalvemehhanismi ja ühtset solveerimismehhanismi, mis on euroala liikmesriikidele kohustuslikud ja milles kõik ülejäänud liikmesriigid võivad vabatahtlikult osaleda.

Vaatamata sellele laiaulatuslikule reformikavale on pankrotti minemiseks liiga suurte pankade maksejõuetuse tõenäosuse ja mõju vähendamiseks vaja lisameetmeid. Nendel meetmetel on üleilmne toetus, nagu võib näha G20 juhtide ja ministrite hiljutistest avaldustest.

Maksejõuetuse mõjuga seoses võib öelda, et BRRD rakendamine hõlbustab ELi tavaliste pankade nõuetekohast solveerimist ja vähendab seega märkimisväärselt selliste pankade maksejõuetuse mõju riigi rahandusele. Pankrotti minemiseks liiga suurte pankade puhul hakkab solveerimisvolutuste kasutamine olema keeruline, arvestades et nende bilansi- ja organisatsioonistruktuur on eriti laiaulatuslik, keerukas ja lõimunud. Sellest tulenevalt võib öelda, et kuigi riikliku toetuse vajaduse tõenäosus on kindlasti väiksem, ei saa seda välistada, kui volitusi ei kasutata kõigil juhtudel täiel määral. Suure ja kompleksse panga maksejõuetuse mõju võib seetõttu olla ikkagi märkimisväärne. Kõik see võib seletada, miks turud tajuvad, et kaudsed toetused on endiselt olemas, ning näidata, et vaja oleks suuremat selgust seoses võimalike täiendavate struktuurimeetmetega. Struktuurireform suurendab ametiasutuste valikuvõimalusi maksejõuetuks muutuvate pangagruppidega tegelemisel. Suurendades nõuetekohase solveerimise usaldusväärust, parandab see ennetavalt ka turudistsipliini ja

pankade bilansi dünaamikat. Struktuurireformid võiksid pankrotti minemiseks liiga suurte pankade puhul tõhustada BRRDga antud uusi volitusi, arvestades et solveerimisasutused peaksid tegelema erinevate, üksteisest eraldatud ja lihtsamate bilanssidega. See hõlbustaks pangagrupi eri üksuste jälgimist ja hindamist ning laiendab solveerimisasutuse käsutuses olevate võimaluste valikut. Pankrotti minemiseks liiga suurte pankadega seotud lisameetmed oleksid kooskõlas BRRD proportsionaalsuse põhimõttega.

1.6. Meetme kestus ja finantsmõju

Piiramatu kestusega ettepanek/algatus

On ette nähtud, et meede jõustub ja seda hakatakse kohaldama 2015.–2017. aastal, oma arvel kauplemise keeldu järgitakse alates 2017. aasta jaanuarist ja võimalikke eraldamisnõudeid alates 2018. aasta juulist.

1.7. Kavandatud eelarve täitmise viisid⁴⁴

Alates 2014. aasta eelarvest

Otsene eelarve täitmine komisjoni poolt

- oma talituste kaudu, sealhulgas kasutades liidu delegatsioonides töötavat komisjoni personali
- rakendusametite kaudu

Eelarve täitmine koostöös liikmesriikidega

Kaudne eelarve täitmine, mille puhul eelarve täitmise ülesanded on delegeeritud

- kolmandatele riikidele või nende määratud asutustele
- rahvusvahelistele organisatsioonidele ja nende esindajatele (täpsustada)
- Euroopa Investeerimispanngale ja Euroopa Investeerimisfondile
- finantsmääruse artiklites 208 ja 209 nimetatud asutustele
- avalik-õiguslikele asutustele
- avalikke teenuseid osutavatele eraõiguslikele asutustele, kui võrd nad esitavad piisavad finantstagatised
- liikmesriigi eraõigusega reguleeritud asutustele, kellele on delegeeritud avaliku ja erasektori partnerluse rakendamine ja kes esitavad piisavad finantstagatised
- isikutele, kellele on delegeeritud ELi lepingu V jaotise kohaste ÜVJP erimeetmete rakendamine ja kes on kindlaks määratud asjaomases alusaktis
- *Mitme eelarve täitmise viisi valimise korral esitage üksikasjad rubriigis „Märkused”.*

Märkused:

EBA on komisjoni järelevalve all tegutsev reguleeriv amet.

⁴⁴ Eelarve täitmise viise selgitatakse koos viidetega finantsmäärusele veebisaidil BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

2. HALDUSMEETMED

2.1. Järelevalve ja aruandluse eeskirjad

Ettepanekuga nähakse ette, et komisjon peaks kavandatud meetmete tõhususe regulaarselt läbi vaatama.

2.2. Haldus- ja kontrollisüsteemid

2.2.1. Välja selgitatud ohud

Seoses käesolevast ettepanekust tulenevate assigneeringute õigusliku, säästliku, tõhusa ja tulemusliku kasutamise eeldatakse, et ettepanekuga ei kaasneks uusi ohtusid, mida praegu ei ole kaetud EBA olemasoleva sisekontrolli raamistikuga.

2.2.2. Teave loodud sisekontrollisüsteemi kohta

Andmed puuduvad.

2.2.3. Kontrolliga kaasnevate kulude ja sellest saadava kasu hinnang ning veariski taseme prognoos

Andmed puuduvad.

2.3. Pettuse ja eeskirjade eiramise ärahoidmise meetmed

Pettuse, korrupsiooni ja muu ebaseadusliku tegevuse vastu võitlemiseks kohaldatakse EBA suhtes piiranguteta Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. mai 1999. aasta määrust (EÜ) nr 1073/1999 Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdluste kohta.

EBA ühineb Euroopa Parlamendi, Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Ühenduste Komisjoni 25. mai 1999. aasta kokkuleppega Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) sisejuurdluste kohta ning võtab viivitamata vastu asjakohased sätted, mida kohaldatakse EBA kõigi töötajate suhtes.

Rahastamisotsustes ning nendest tulenevates lepingutes ja rakendusaktides sätestatakse selgesõnaliselt, et kontrollikoda ja OLAF võivad vajaduse korral teha EBA-poolsest rahastamisest kasu saajate ning raha jaotamise eest vastutavate töötajate juures kohapealseid kontrolle.

EBA asutamist käsitleva määruse artiklites 64 ja 65 on esitatud sätted EBA eelarve täitmise ja kontrolli ning kohaldatavate finantseeskirjade kohta.

3. ETTEPANEKU/ALGATUSE HINNANGULINE FINANTSMÕJU

3.1. Mitmeaastase finantsraamistiku rubriigid ja kulude eelarveread, millele mõju avaldub

- Olemasolevad eelarveread

Järjestage mitmeaastase finantsraamistiku rubriikide kaupa ja iga rubriigi sees eelarveridade kaupa.

Mitmeaastase finantsraamistiku rubriik	Eelarverida	Assigneeringute liik	Rahaline osalus			
			EFTA riigid ⁴⁶	Kandidaatriigid ⁴⁷	Kolmandad riigid	Rahaline osalus finantsmääruse artikli 21 lõike 2 punkti b tähenduses
1.a	12.0302 Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA)	Liigendatud	JAH	JAH	EI	EI

- Uued eelarveread, mille loomist taotletakse

⁴⁵ Liigendatud assigneeringud / liigendamata assigneeringud.

⁴⁶ EFTA – Euroopa Vabakaubanduse Assotsiatsioon.

⁴⁷ Kandidaatriigid ja vajaduse korral Lääne-Balkani potentsiaalsed kandidaatriigid.

3.2. Hinnanguline mõju kuludele

Käesoleva seadusandliku algatuse mõju kuludele on järgmine.

- Kahe uue ajutise teenistuja töölevõtmine EBAs (alates 2016. aasta jaanuarist) – täpsem teave nende rolli ja nendega seonduvate kulude (millest 40 % rahastab EL ja 60 % liikmesriigid) arvutamise meetodi kohta on esitatud lisas.
- Uute ülesannete täitmiseks kasutatakse inimressursse, mis tehakse kättesaadavaks iga-aastase vahendite eraldamise menetluse alusel, võttes arvesse eelarvepiiranguid, mida kohaldatakse kõigi ELi asutuste suhtes ja kooskõlas ametite finantsprogrammiga. Ressursid, mida EBA vajab uute ülesannete täitmiseks, on kooskõlas EBA inim- ja rahaliste ressursside kavaga, mis esitati komisjoni hiljutises teatises Euroopa Parlamendile ja nõukogule „Detsentraliseeritud asutuste inim- ja rahaliste ressursside kavandamine aastatel 2014–2020” (COM(2013) 519).

3.2.1. Üldine hinnanguline mõju kuludele

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

Mitmeaastase finantsraamistiku rubriik	Nr	1a Arukas ja kaasav majanduskasv – majanduslik, sotsiaalne ja territoriaalne ühtekuuluvus
--	----	---

Siseturu ja teenuste peadirektoraat			2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	KOKKU
• Tegevusassigneeringud										
12.0302	Kulukohustused	(1)	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76
Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA)	Maksed	(2)	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76
Eriprogrammide vahenditest rahastatavad haldusassigneeringud ⁴⁸										

⁴⁸ Tehniline ja/või haldusabi ning ELi programmide ja/või meetmete rakendamiseks antava toetusega seotud kulud (endised B..A read), otsene teadustegevus, kaudne teadustegevus.

Eelarverida nr		(3)								
Siseturu ja teenuste peadirektoraadi assigneeringud KOKKU	Kulukohustused	=1+1a +3	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76
	Maksed	=2+2a +3	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76

• Tegevusassigneeringud KOKKU	Kulukohustused	(4)								
	Maksed	(5)								
• Eriprogrammide vahenditest haldusassigneeringud KOKKU	rahastatavad	(6)								
Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIGI 1.a assigneeringud KOKKU	Kulukohustused	=4+6	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76
	Maksed	=5+6	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76
	Maksed	=5+6								

Mitmeaastase finantsraamistiku rubriik	5	„Halduskulud”
---	----------	---------------

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

		Aasta N	Aasta N+1	Aasta N+2	Aasta N+3	Lisage vajalik arv aastaid, et kajastada kogu finantsmõju kestust (vt punkt 1.6)			KOKKU
peadirektoraat									
• Personalikulud									
• Muud halduskulud									
<....> peadirektoraat KOKKU	Assigneeringud								

Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIGI 5 assigneeringud KOKKU	(Kulukohustuste kogusumma = maksete kogusumma)								
---	--	--	--	--	--	--	--	--	--

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

		Aasta N ⁴⁹	Aasta N+1	Aasta N+2	Aasta N+3	Lisage vajalik arv aastaid, et kajastada kogu finantsmõju kestust (vt punkt 1.6)			KOKKU
Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIKIDE 1–5 assigneeringud KOKKU	Kulukohustused								
	Maksed								

⁴⁹ Aasta, mil alustatakse ettepaneku/algatuse rakendamist.

3.2.2. Hinnanguline mõju tegevusassigneeringutele

- Ettepanek/algatus ei hõlma tegevusassigneeringute kasutamist
- Ettepanek/algatus hõlmab tegevusassigneeringute kasutamist, mis toimub järgmiselt:

Kulukohustuste assigneeringud miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

Täpsustage eesmärgid ja väljundid			Aasta N		Aasta N+1		Aasta N+2		Aasta N+3		Lisage vajalik arv aastaid, et kajastada kogu finantsmõju kestust (vt punkt 1.6)						KOKKU	
	VÄLJUNDID																	
	↓	Väljundi liik ⁵⁰	Väljundi keskmine kulu	Arv	Kulu	Arv	Kulu	Arv	Kulu	Arv	Kulu	Arv	Kulu	Arv	Kulu	Arv	Kulu	Väljundite arv kokku
ERIEESMÄRK nr 1 ⁵¹ ...																		
- Väljund																		
- Väljund																		
- Väljund																		
Erieesmärk nr 1 kokku																		
ERIEESMÄRK nr 2 ...																		
- Väljund																		
Erieesmärk nr 2 kokku																		
KULUD KOKKU																		

⁵⁰ Väljunditena käsitatakse tarnitud tooteid ja osutatud teenuseid (rahastatud üliõpilasvahetuste arv, ehitatud teede pikkus kilomeetrites jms).

⁵¹ Vastavalt punktis 1.4.2 nimetatud erieesmärkidele.

3.2.3. Hinnanguline mõju haldusassigneeringutele

3.2.3.1. Ülevaade

- Ettepanek/algatus ei hõlma haldusassigneeringute kasutamist
- Ettepanek/algatus hõlmab haldusassigneeringute kasutamist, mis toimub järgmiselt:

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

	Aasta N ⁵²	Aasta N+1	Aasta N+2	Aasta N+3	Lisage vajalik arv aastaid, et kajastada kogu finantsmõju kestust (vt punkt 1.6)	KOKKU
--	--------------------------	--------------	--------------	--------------	---	-------

Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIK 5							
Personalikulud							
Muud halduskulud							
Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIK 5 kokku							

Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIGIST 5⁵³ välja jäävad kulud							
Personalikulud							
Muud halduskulud							
Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIGIST 5 välja jäävad kulud kokku							

KOKKU							
--------------	--	--	--	--	--	--	--

Personaliga seotud assigneeringute vajadused kaetakse asjaomase peadirektoraadi poolt kõnealuse meetme haldamiseks juba antud ja/või ümberpaigutatud assigneeringute raames, täiendades neid vajaduse korral täiendavate assigneeringutega, mida võidakse anda haldavale peadirektoraadile iga-aastase vahendite eraldamise menetluse käigus, arvestades eelarvepiirangutega.

⁵² Aasta, mil alustatakse ettepaneku/algatuse rakendamist.

⁵³ Tehniline ja/või haldusabi ning ELi programmide ja/või meetmete rakendamiseks antava toetusega seotud kulud (endised B..A read), otsene teadustegevus, kaudne teadustegevus.

3.2.3.2. Hinnanguline personalivajadus

- Ettepanek/algatus ei hõlma personali kasutamist
- Ettepanek/algatus hõlmab personali kasutamist, mis toimub järgmiselt:

Hinnanguline väärtus täistööaja ekvivalendina

	Aasta N	Aasta N+1	Aasta N+2	Aas ta N+ 3	Lisage vajalik arv aastaid, et kajasta da kogu finants mõju kestust (vt punkt 1.6)		
• Ametikohtade loeteluga ette nähtud ametikohad (ametnikud ja ajutised töötajad)							
XX 01 01 01 (komisjoni peakorteris ja esindustes)							
XX 01 01 02 (delegatsioonides)							
XX 01 05 01 (kaudne teadustegevus)							
10 01 05 01 (otsene teadustegevus)							
• Koosseisuvälise personal (täistööajale taandatud töötajad)⁵⁴							
XX 01 02 01 (üldvahenditest rahastatavad lepingulised töötajad, riikide lähetatud eksperdid ja renditud tööjõud)							
XX 01 02 02 (lepingulised töötajad, kohalikud töötajad, riikide lähetatud eksperdid, renditud tööjõud ja noored eksperdid delegatsioonides)							
XX 01 04 aa ⁵⁵	- peakorteris						
	- delegatsioonides						
XX 01 05 02 (lepingulised töötajad, renditud tööjõud ja riikide lähetatud eksperdid kaudse teadustegevuse valdkonnas)							
10 01 05 02 (lepingulised töötajad, renditud tööjõud ja riikide lähetatud eksperdid otsese teadustegevuse valdkonnas)							
Muud eelarveread (täpsustage)							
KOKKU							

XX osutab asjaomasele poliitikavaldkonnale või eelarvejaotisele.

Personalivajadused kaetakse juba meedet haldavate peadirektoraadi töötajatega ja/või töötajate ümberpaigutamise teel peadirektoraadisiseselt. Vajaduse korral võidakse personali täiendada meedet haldavale peadirektoraadile iga-aastase vahendite eraldamise menetluse käigus, arvestades olemasolevate eelarvepiirangutega.

Ülesannete kirjeldus:

Ametnikud ja ajutised töötajad	
--------------------------------	--

⁵⁴ Lepingulised töötajad, kohalikud töötajad, riikide lähetatud eksperdid, renditud tööjõud, noored eksperdid delegatsioonides.

⁵⁵ Tegevussigneeringutest rahastatavate koosseisuväliste töötajate ülempiiri arvestades (endised B..A read).

Koosseisuvälised töötajad	
---------------------------	--

3.2.4. Kooskõla kehtiva mitmeaastase finantsraamistikuga

- Ettepanek/algatus on kooskõlas kehtiva mitmeaastase finantsraamistikuga
- Ressursid, mida EBA vajab uute ülesannete täitmiseks, on kooskõlas mitmeaastase finantsraamistikuga (2014–2020) ning EBA inim- ja rahaliste ressursside kavaga, mis esitati komisjoni hiljutises teatises Euroopa Parlamendile ja nõukogule „Detsentraliseeritud asutuste inim- ja rahaliste ressursside kavandamine aastatel 2014–2020” (COM(2013) 519)
- Ettepanekuga/algatusega kaasneb mitmeaastase finantsraamistiku asjaomase rubriigi ümberplaneerimine

Selgitage ümberplaneerimist, osutades asjaomastele eelarveridadele ja summadele.

- Ettepanek/algatus eeldab paindlikkusinstrumendi kohaldamist või mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamist⁵⁶

Selgitage vajalikku toimingut, osutades asjaomastele rubriikidele, eelarveridadele ja summadele.

3.2.5. Kolmandate isikute rahaline osalus

- Ettepanek/algatus hõlmab kaasrahastamist, mille hinnanguline summa on järgmine:

assigneeringud miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Kokku
Liikmesriigid	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Kaasrahastatavad assigneeringud KOKKU	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

⁵⁶

Vt institutsioonidevahelise kokkuleppe punktid 19 ja 24 (ajavahemiku 2007–2013 kohta).

3.3. Hinnanguline mõju tuludele

- Ettepanekul/algatusel puudub finantsmõju tuludele
- Ettepanekul/algatusel on järgmine finantsmõju:
 - omavahenditele
 - mitmesugustele tuludele

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

Tulude eelarverida	Jooksva aasta eelarves kättesaadavad assigneeringud	Ettepaneku/algatuse mõju ⁵⁷						
		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Artikkel		0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

Mitmesuguste sihtotstarbeliste tulude puhul täpsustage, milliseid kulude eelarveridasid ettepanek mõjutab.

Täpsustage tuludele avaldatava mõju arvutamise meetod.

⁵⁷

Traditsiooniliste omavahendite (tollimaksud ja suhkrumaksud) korral peab märgitud olema netosumma, st brutosumma pärast 25 % sissenõudmiskulude mahaarvamist.

Lisa ELi krediidasutuste vastupanuvõimet parandavate struktuurimeetmete kohta

Hinnang EBA jaoks

Komisjoni ettepanek sisaldab sätteid, mille kohaselt peab EBA välja töötama neli delegeeritud õigusakti ja kuus tehnilist standardit, millega peaks tagatama äärmiselt tehniliste sätete ühtne kohaldamine kogu ELis.

Komisjon peaks vastu võtma EBA välja töötatud regulatiivsed tehnilised standardid, mis käsitlevad selliste parameetrite ühtse mõõtmise ja kohaldamise metoodikat, mille alusel arvutatakse piirmäär, mille ületamise korral tuleks kauplemistegevus eraldada. Komisjon ja EBA peaksid tagama, et kõnealuseid standardeid saavad kohaldada kõik asjaomased krediidasutused ja investeerimisühingud viisil, mis on proportsionaalne sellega, millist laadi ning kui suur ja kompleksne on asjaomane krediidasutus või investeerimisühing ja tema tegevus. Lisaks peaks komisjon võtma rakendusaktidega vastu EBA välja töötatud rakenduslikud tehnilised standardid, mis käsitlevad krediidasutuste ja emettevõtjate kauplemistegevuse mahu arvutamise metoodikat ning krediidasutuste ja emettevõtjate kauplemistegevuse kogumahu ja komponentide avalikustamise ühtset vormi. Ettenähtud tööks on vajalikud kahe- ja mitmepoolsed kohtumised sidusrühmadega, valikute analüüs ja hindamine ning konsultatsioonidokumentide koostamine, avalik konsultatsioon sidusrühmadega, liikmesriikide järelevalveasutuste esindajatest koosnevate alaliste eksperdirühmade moodustamine ja juhtimine, ajutiste eksperdirühmade moodustamine ja juhtimine, konsultatsioonide käigus saadud vastuste analüüs, tasuvusanalüüside tegemine ja õigusakti teksti koostamine.

Eeldatakse, et määrus jõustub 2015. aasta lõpus. Seetõttu on EBA-l täiendavaid vahendeid vaja alles alates 2016. aastast. Nõutud ülesannete täitmiseks on pikas perspektiivis vaja kahte ajutist ametikohta.

Komisjoni delegeeritud õigusaktid:

- parameetrid: ümberlükatavate eelduste tase, arv;
- riskijuhtimistoodete pakkumine: ülempiir, mille ületamise korral peab kauplemisüksus riskijuhtimistooteid pakkuma;
- eraldamise eeskirjad – riskide kontsentreerumine: aktsepteeritavad krediidiriski maandamise meetodid;
- territoriaalne kohaldamisala: samaväärsuse kriteeriumid.

Komisjoni tehnilised standardid:

- oma arvel kauplemise keeld – üldise piirmäära leidmise eesmärgil kauplemistegevuse arvutamise metoodika;
- oma arvel kauplemise keeld – ühtne vorm kauplemistegevuse avalikustamiseks;
- eraldamine – parameetrid: ühtne mõõtmine ja kohaldamine;
- aruandekohustuse üksikasjad ja jõustumine;
- kauplemisteabehoidlate registreerimine;
- ametiasutuste juurdepääs kauplemisteabehoidlate andmetele.

Eeldused lisaressursside kohta:

- eeldatakse, et kaks täiendavat ametikohta täidetakse ajutiste teenistujatega, kelle tegevusüksus ja palgaaste on AD7;
- eri kategooria töötajate keskmised palgakulud põhinevad eelarve peadirektoraadi suunistel;
- palga paranduskoeffitsient on Londoni puhul 1,344;
- lähetuskulud on hinnanguliselt 10 000 eurot;
- värbamiskulud (sõidu-, hotelli-, arstliku läbivaatuse, sisseseadmis- ja muud hüvitised, kolimiskulud jne) on hinnanguliselt 12 700 eurot.

Järgmisel kolmel aastal vajaliku eelarve suurendamise arvutamise meetodist annab üksikasjalikuma ülevaate järgmine tabel. Arvutused kajastavad asjaolu, et 40 % kuludest rahastatakse liidu eelarvest.

Kulu liik	Arvutus	Summa (tuhandetes)			
		2016	2017	2018	Kokku
Personalikulud					
11 Palgad ja hüvitised	= 2 x 132 x 1,344	355	355	355	1,064
12 Värbamiskulud	= 2 x 13	25			25
13 Lähetuskulud	= 2 x 10	20	20	20	60
Personalikulud kokku		400	375	375	1,150
millest liidu panus (40 %)		160	150	150	460
millest liikmesriikide panus (60 %)		240	225	225	690